

15^è Congrés
Barcelona 27, 28 i 29 de Març de 2015

Joventut Socialista
de Catalunya

CONSTRUÏM NOVES UTOPIES

Ponència Política

Ponència Política

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	3
1. LLUITAR CONTRA LES DESIGUALTATS	3
1.1. Precariat	3
1.2. Ocupació	5
1.3. Accés Restringit a la Universitat	6
1.4. Joventut exiliada	
2. L'HABITATGE COM A DRET I NO COM A BÉ DE CONSUM	9
3. CAP A UNA EUROPA FEDERAL, DEMOCRÀTICA I SOCIAL	12
3.1. Municipalisme i integració metropolitana	14
3.2. Cap a una Europa Federal i Social	15
3.3. Republicanisme	18
3.4. Memòria Històrica	19
3.5. Democratitzar l'economia	19
3.6. Reestructuració del deute, una obligació	21
3.7. Fiscalitat	24
3.8. TTIP	26
3.9. Sistema sanitari	27
3.10 Sistema educatiu	28
4. RADICALITAT DEMOCRÀTICA	29
4.1. Rendiment de comptes i transparència	29
4.2. Intransigència contra la corrupció	29
4.3. Regeneració de la política	30
4.4. Cultura digital	31
4.5. Riscos globals	31
5. IGUALTAT	32
5.1. Feministes com sempre, més feministes que mai	32
5.2. Educar en la igualtat per canviar-ho tot	33
5.3. Igualtat al món laboral	34
5.4. Acabar amb la violència contra les dones	35
5.5. Abolició de la prostitució	36
5.6. Salut i drets sexuals i reproductius	37
5.7. LGTBIQ	37
5.8. Gestació subrogada	39

5.9. Salut	40
5.10. Dret a morir dignament	41
5.11. Drets animals i benestar animal	41
5.12 Ciutadans del món	43
6. ENERGIA	43
6.1. Transició energètica	43
6.2. Pobresa energètica	44
6.3. Municipalització de l'energia	45
6.4. Gestió del territori	46

INTRODUCCIÓ

Els joves socialistes tenim l'oportunitat d'avançar-se als reptes dels propers anys, abordant eixos que estan cridats a tenir un paper preponderant d'aquí en endavant. És moment de ser ambiciosos i buscar nous horitzons, establint un camí per assolir un model de societat progressista on l'igualtat, la solidaritat i la fraternitat tornin a ser troncats en les decisions polítiques.

L'atur i la precarietat són dos elements que acompanyen la vida de gran part dels joves de Catalunya, i hem d'afrontar el debat sobre quin mercat laboral volem, quins principis regnen el funcionament de l'economia i, en definitiva, com volem que sigui la nostra societat. S'ha demostrat que el capitalisme salvatge i l'austeritat han fracassat estrepitosament: és l'hora d'impulsar un nou model on el benefici col·lectiu estigui per sobre de l'interès d'una minoria privilegiada.

El debat sobre l'Espanya Federal es troba en un moment àlgid. Cal aprofitar el moment per traçar una línia clara entre el model federal i el model social, aprofitant els valors que ambdós comparteixen: solidaritat i fraternitat. El nostre model és federal perquè resulta la millor manera de conviure amb els nostres valors.

Cal aprofundir en la democratització de les Institucions, des del funcionament de l'Euro a la reforma de la llei electoral catalana, establint mecanismes d'implicació dels ciutadans i ciutadanes i de rendició de comptes. Afrontar les reformes necessàries per lluitar contra la corrupció és un pas imprescindible per millorar la salut del sistema democràtic.

És moment de pensar en quin futur volem i caminar ferma i decididament per assolir-lo.

És moment de ser a l'avantguarda dels reptes que vindran i recuperar el lideratge social.

És moment de construir noves utopies.

1. LLUITAR CONTRA LES DESIGULTATS

1.1. Precariat

No tenim ni un treball ni un salari estable. Som precariat. El precariat fa referència a un col·lectiu social de persones diverses que tenen comú, a diferència amb el proletariat tradicional, un lloc de treball inestable, sovint amb contractes incomplets o forçats a llocs de treball que ni tan sols han negociat ells mateixos, sinó a través d'agències de treball.

Les característiques que defineixen generalment el precariat són la seva alta qualificació educativa i el seu cleavage d'edat (normalment gent entre els 20 i 35 anys), aquest precariat ha perdut la majoria dels seus drets laborals i es veu obligat a treballar en llocs de feina que no es corresponen

amb la seva formació. No obstant, no podem deixar de banda els altres col·lectius que s'han vist atropellats per la mateixa situació que els joves. Parlem dels immigrants, que han patit la pèrdua dels llocs de treball poc qualificats que abans ocupaven, acabant sumant-se a l'àmplia cua de l'atur. Parlem dels pensionistes, que han vist com es congelaven les seves pagues i el seu poder adquisitiu, d'aquesta manera, baixava. Parlem de qualsevol persona en situació de risc d'exclusió social que ha patit els efectes més durs de la crisi. Tots aquests col·lectius s'han de sumar en una sola veu, amb unes reclamacions conjuntes, per tal de tenir el màxim poder d'influència i produir un canvi el més ràpidament possible.

També hem d'aconseguir que la mà d'obra poc qualificada, molt castigada en aquesta crisi, i que gran part d'ella es troba en precarietat, es recicli, i s'especialitzi en un treball, on es donin les condicions necessàries per viure d'una forma digna. També hem d'aconseguir que la mà d'obra poc qualificada, molt castigada en aquesta crisi, i que gran part d'ella es troba en precarietat, es recicli, i s'especialitzi en un treball, on es donin les condicions necessàries per viure d'una forma digna.

No obstant, no podem deixar de banda els altres col·lectius que s'han vist atropellats per la mateixa situació que els joves. Parlem dels immigrants, que han patit la pèrdua dels llocs de treball poc qualificats que abans ocupaven, acabant sumant-se a l'àmplia cua de l'atur. Parlem dels pensionistes, que han vist com es congelaven les seves pagues i el seu poder adquisitiu, d'aquesta manera, baixava. Parlem de qualsevol persona en situació de risc d'exclusió social que ha patit els efectes més durs de la crisi. Tots aquests col·lectius s'han de sumar en una sola veu, amb unes reclamacions conjuntes, per tal de tenir el màxim poder d'influència i produir un canvi el més ràpidament possible.

El precariat té relacions de classe específiques amb l'Estat. El precariat es la diana de gran part de les retallades i dels retrocessos en drets. Hem anat perdent progressivament drets socials, laborals, culturals, civils, polítics i econòmics a causa de les nostres condicions laborals (inestabilitat, indefensió, sous insuficients, etc.). Els motius del protagonisme del precariat es poden identificar tres factors que venen donats de la Transició a la democràcia. En primer lloc, la pèrdua del poder sindical. En segon lloc, la dualitat del mercat laboral, l'existència de contractes laborals fixes amb un pes molt gran de contractes laborals temporals. Aquest tipus de contracte no afavoreix la formació dels treballadors i no dona incentius a les empreses per formar-los. Deixant de banda l'efecte negatiu que té per l'economia, els contractes temporals tenen sous més baixos i afavoreixen directament a la creació de precariat en situació d'exclusió. I en tercer lloc, les reformes laborals que s'han fet han aprofundit en la dualització del mercat de treball i en la desprotecció dels treballadors.

L'aspecte clau es el procés de precarització, una adaptació vital a un treball i una vida inestable. Quan es parlava d'una proletització de la classe obrera es feia referència a una adaptació de salari i treball estable. La precarització és una pèrdua de control sobre un mateix. Ara aconseguir un treball no es garantia de seguretat econòmica. El treball ha deixat de fer-nos lliures i emancipats, dificultant que els joves, així com la resta de col·lectius en risc d'exclusió social, puguin construir els seus propis projectes de vida.

La Joventut Socialista defensarà l'extinció del precariat ja que creiem que només a través d'una profunda reforma laboral, i amb la implantació de la renda mínima garantida aconseguir garantir una seguretat econòmica tant dels i de les joves com per de la resta de la societat. La seguretat econòmica va lligada amb un salari que avui és insuficient, per això, la renda bàsica universal és una meta irrenunciable per nosaltres, així com una reforma laboral que promoció els contractes fixes i redueixi l'ús dels contractes temporals. No obstant, no és suficient que la Joventut Socialista adopti la bandera de la defensa del proletariat. Hem de cercar suports en els grups socials, moviments estudiantils, sindicats, així com qualsevol organització que consideri que la condició de precariat és un risc per la societat. S'ha de crear un front comú, amb l'objectiu de lluitar per solucionar aquesta problemàtica, on estiguin inclosos tots aquests sectors socials esmentats.

Encara que la Joventut Socialista va néixer del proletariat, ja no som proletaris. Som classe treballadora i ara, per desgràcia, també som el precariat.

1.2. Ocupació

L'assoliment del nou model econòmic més just i solidari passa necessàriament per un canvi del model d'ocupació i les relacions laboral ja que el mercat laboral és l'expressió social de l'economia. Sobretot en la joventut perquè és un dels sectors que més ha rebut les conseqüències de la present crisi econòmica. Només cal mirar les dades d'atur. Defensem la conscienciació i la reivindicació en positiu del concepte de classe treballadora com a definició d'aquelles persones que viuen de les rendes del seu treball. Davant dels atacs de la patronal i els grans mercats contra els treballadors i treballadores defensem els interessos de la classe treballadora i en som conscients de la seva existència.

Entenem l'ocupació digne i estable com el mitjà de llibertat i mecanisme per la realització del projecte personal de vida, de l'emancipació, i alhora l'element propiciador de la convivència i la cohesió social. La flexibilitat laboral no ha de passar per augmentar la temporalitat, la disminució de costos laborals, la precarietat, i la inestabilitat laboral. Defensem una pujada del SMI fins a un mínim de 1000 euros. i un model salarial on cap treballador de la mateixa empresa obtingui una renda per rendiments de treball superior en un més que qualsevol altre en un any -1:12-. No volem una economia basada en llocs de treball que competeixen mitjançant els salaris baixos. Igual que defensem l'ocupació digne i estable, també defensem pensions dignes i estables.

L'autocupació esdevé una nova forma d'ocupació laboral però que resulta especialment difícil per alts costos econòmics i burocràtics. És per això que per fomentar l'autocupació s'ha de garantir la formació específica i proporcionar assessoria laboral. Equiparar la quota d'autònoms a la resta d'Europa i amb bonificacions fiscals adaptades als joves. I garantir l'accés al crèdit per tal de poder iniciar el projecte. El treball és limitat i és per això que s'ha de repartir. Seguint aquesta línia apostem per una jornada de 35h/setmanals amb els mateixos salaris. Es tracta d'un nou enfocament del món del treball que afavoreix la conciliació familiar i laboral i el temps destinat a l'oci i la cultura. En aquest sentit també cal reduir la jubilació als 60 anys.

Cal derogar l'actual legislació laboral que ha modificat el paradigma de la negociació col·lectiva. El

projecte de vida d'una persona ha de poder ser compatible amb la seva vida laboral. És per això que s'han de fomentar polítiques que permetin conciliar la vida personal com ara la reducció de la jornada laboral, l'increment de les baixes de maternitat i paternitat i l'obligatorietat de la baixa per paternitat.

Entenem els sindicats de classe com un element necessari per a la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores. Recolzarem mesures que incrementin la força dels sindicats, com noves fórmules d'afiliació i negociació sindical i col·lectiva que donin força als sindicats, alhora que afavoreixin la organització sindical de sectors tradicionalment no organitzats. En aquest sentit, també és important vetllar per una col·laboració fluida a nivell europeu amb la Confederació Europea de Sindicats (ETUC).

Estem a favor de dos únics tipus de contractes: 1. L'Indefinit, que garanteix al treballador un sou digne i una estabilitat econòmica; y 2- el temporal, que no ha de servir per precaritzar l'ocupació, sinó per introduir als i les joves en el mercat laboral i adaptar-los, per a que després passin a ser treballadors amb contracte indefinit.

Considerem que es important poder viure i treballar al mateix territori i així poder permetre una major compatibilitat amb la vida personal, de manera que s'evitin excessius desplaçaments en mobilitat obligada que solen consumir temps propi que es podria destinar al desenvolupament social o associatiu. La flexibilitat horària ha de ser component imprescindible del nou model d'alguns contractes de treball, sobre tot quan parlem en l'àmbit de formació laboral. Per tant, hem de impulsar el contracte dual. Aquesta modalitat contractual permetria treballar a la mateixa hora que ens formem. Així, en una jornada laboral de 8 h, 5 h de les quals serien de feina i 3 h per ampliar la formació en la seva tasca laboral. També s'ha d'instaurar la jornada intensiva en detriment de la jornada partida per així aconseguir una verdadera conciliació familiar.

Rebutgem l'ús de les empreses de treball temporal com a agències de col·locació. Han de ser els serveis d'ocupació públics els qui combatin l'atur, no només els qui el registrin. El SOC ha de formar part activa en aquesta lluita contra l'atur i la precarietat, i en proposem una profunda reforma per què esdevingui més eficaç i útil pels objectius citats.

D'altra banda, per garantir la protecció del precariat en cas de ser acomiadat, s'hauria d'instaurar la "motxilla austríaca". Aquesta mesura consistiria en la creació d'un fons d'estalvi a la qual l'ocupador faria l'aportació econòmica corresponent perquè en cas que el treballador quedés en atur, pogués accedir a la totalitat de la quantitat acumulada si ho desitja, o afegir-ho a la seva pensió al final de la seva vida laboral. Entenem les empreses com elements generadors de valor i d'ocupació, i per tant són necessàries dins la nostra societat. Tot i això, la mentalitat que impera des de fa molts anys en el món empresarial és causant en part de molts problemes que avui afecten a les persones (mediambientals, igualtat, condicions laborals...). Per això, hem de canviar aquest paradigma fomentant valors en les empreses que els permetin crear un codi moral més sòlid que no només miri pels beneficis econòmics.

1.3. Accés Restringit a la Universitat

El model educatiu que la Joventut Socialista de Catalunya defensa és aquell que ofereix una educació pública, gratuïta, laica, de qualitat i democràtica. Després d'anys de govern del PP i CiU, aquest model està lluny de ser una realitat.

El model defensat pels governs de PP i CiU és un model elitista i exclusiu. Les mesures preses en els últims anys, la LOMCE, la pujada de taxes universitàries, el model 3+2, un nou sistema de beques més restrictives, suposen la implantació d'un nou criteri d'accés a l'educació, l'econòmic. Establim de manera clara que les seves reformes són ideològiques i no atenen a cap altre raó tècnica.

Totes aquestes mesures busquen reduir la igualtat d'oportunitats en l'educació, tornant a restringir l'accés a l'educació superior a les classes baixes i mitjanes a l'augmentar les taxes per una banda, i per l'altra, reduint l'import de les beques i endurint els requisits per aconseguir-les. D'aquesta manera estan impulsant de nou que només una minoria econòmicament ben dotada sigui la única en poder obtenir uns estudis superiors, condemnant a la majoria de la població a llocs de treball no qualificats, si tenen la sort de tenir-ne.

La Joventut Socialista de Catalunya, preocupats per les dificultats que estan passant els estudiants a Catalunya, hem de fer una oposició total a l'actual sistema de graus cada cop més cars i amb menys beques, transformant el sistema universitari cada cop menys accessible per la joventut del nostre país.

La situació dels i les estudiants és més precària, cosa que també comporta, per altres vies, una disminució de la qualitat del nostre ensenyament secundari, ja que la reducció del nombre de professors associats i les partides destinades a les universitats és una realitat que repercuteix indirectament als estudiants.

Amb aquestes mesures s'està privatitzant l'ensenyament superior, que si no ho aturem, acabarem amb el sistema elitista que CiU i PP volen aconseguir, un sistema que restringeix l'accés a estudiants amb menys recursos econòmics, deixant al marge l'igualtat d'oportunitats que la JSC persegueix i defensa.

1.4. Joventut Exiliada

Atur, precarietat i finalment exili, aquest és la realitat que patim els joves i les joves catalans resumida en tres paraules.

Són milers i milers els joves i les joves catalanes i de la resta d'Espanya que han patit l'expulsió de les seves llars i del seu país a conseqüència de l'incapacitat dels nostres governants i de la nostra economia per crear llocs de treballs per la joventut millor formada de l'història d'aquest país, en el que ha suposat una gran descapitalització del talent i la formació del nostre país.

Actualment a l'estat espanyol patim una taxa d'atur juvenil d'entorn al 53% segons l'EPA, i d'un 32.2% a Catalunya, segons dades del IDESCAT. A Espanya es calcula que més de 2 milions de

persones s'han vist forçats a abandonar el país per motius econòmics i d'aquests més de 500.000 han marxat de Catalunya. Dels que han marxat molts eren estrangers que havien vingut a treballar a Espanya en els anys de bonança econòmica, però prop de 700.000 són ciutadans nascuts a Espanya, i d'aquests prop de 300.000 són joves, dels quals més de 70.000 són catalans.

Davant aquesta situació l'exili juvenil no és una opció, s'ha convertit en una necessitat per molts i moltes joves.

Totes les dades apunten que la majoria de persones que han estat expulsades del seu país per motius econòmics han estat joves. Aquest joves han abandonat el país perquè no veuen que aquí se'ls ofereixin oportunitats ni cap garantia que els permeti planificar i projectar les seves vides a la terra on van néixer, i necessiten sortir fora per cercar treball a l'estranger i intentar muntar les seves vides allà i planejar el seu futur.

I és que tant Catalunya, com la resta d'Espanya hem passat en els darrers anys de ser un dels principals països receptors d'immigració a ser, de nou, un país d'emigrants.

I gran part del problema es la falta d'idees i accions dels governants, que han abandonat als joves a la seva sort, parlant de mobilitat exterior quan el que estan fent és expulsar als joves del país per vendre una rebaixa de les taxes d'atur.

En els darrers anys tant els governs del PP a Espanya com els de CiU a Catalunya, han dificultat o impossibilitat que molts joves iniciïn o continuïn formant-se, han dificultat l'accés a la sanitat expulsant a molts joves aturats de la sanitat universal i no han fet cap esforç en polítiques d'habitatge que permetin l'emancipació juvenil.

La situació laboral dels joves ha empitjorat considerablement per les mesures que ha pres el Govern del PP, liderat per Rajoy, que han suposat que molta gent, molts joves, s'hagin quedat a l'atur o estant a l'atur hagin perdut les opcions, i les esperances, d'incorporar-se al mercat laboral.

I és que aquest exili forçós té en l'impossibilitat d'accés a un lloc de feina la seva major causa, però també en precarietat de l'oferta existent que tants sols ofereix llocs de treball no qualificats a joves amb una alta qualificació acadèmica.

Ens trobem davant una situació en que els nostres Governos després d'anys d'inversió de diners públics per la formació d'estudiants, ha permès que al arribar la crisi els joves millors formats pels nostre sistema educatiu públic marxïn a altres països i siguin aquestes els que cobrin els beneficis extrets d'aquesta inversió.

Tràgicament molts d'aquest joves quan marxen a l'estranger tampoc estan rebent unes ofertes laborals ajustades a la seva formació, però com a mínim tenen accés al món laboral, que el seu país d'origen els nega. Però molts acaben treballant en condicions precàries, o en llocs de treball que no corresponen a la seva formació, o en treballs que si corresponen però assumint responsabilitats que no tenen relació amb els seus que estan rebent.

Per acabar amb aquesta situació d'exili forçós la Joventut Socialista tenim com a prioritat promoure mesures per garantir la tornada d'aquells i aquelles que han tingut que marxar.

Per aquest motiu reclamem als nostres governants i als nostres representants públics una contrareforma laboral que retorni els drets laborals a la classe treballadora.

També exigim una reforma tant de la formació professional com de la universitat, per adaptar-les de la millor forma possible a les necessitats del mercat laboral present i futur. Una reforma que abarateixi els costos i les taxes per iniciar les formacions o continuar les mateixes, per garantir la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania.

Exigim una política de beques expansiva que cobreixi les necessitats reals del sistema educatiu i dels joves i les joves que volen accedir als diferents nivells formatius.

Instem al Govern de la Generalitat a que apliqui, d'una vegada per totes, les mesures aprovades al Ple Monogràfic de Joventut del Parlament de Catalunya de juliol de 2013, promogudes per la nostra organització, "La beca queda't a Catalunya" i el Pla de xoc contra l'atur juvenil.

Reclamem un pla de retorn dels exiliats econòmics, facilitant el seu accés al món laboral o facilitant la seva reincorporació als estudis o la investigació, que vagi acompanyada d'una reestructuració del sistema productiu d'aquest país que permeti crear llocs de treballs adequats a la formació rebuda pels i les milers i milers de joves que han abandonat el país.

Inversió en I+D+i i en noves formes de producció que donin peu a una reindustrialització del nostre país, generant llocs de treballs ben remunerats i amb condicions de durabilitat òptimes, que garanteixin a les noves generacions poder establir-se amb seguretat i projectar el seu futur al nostre territori.

2. L'HABITATGE COM A DRET I NO COM A BÉ DE CONSUM

Des de la Joventut Socialista de Catalunya sempre hem cregut que les polítiques d'habitatge han de ser, juntament amb altres com l'ocupació i la formació, un dels objectius prioritaris de la nostra organització. La Constitució a l'article 47 recull un mandat constitucional dirigit tant al poder executiu com legislatiu, als quals insta a promoure l'habitatge digne per a tots els espanyols. És per això que exigim l'aprovació d'una llei que reguli i asseguri l'accés a l'habitatge digne i adequat que s'esmenta a la Constitució

El problema del accés a l'habitatge continua sent un dels majors problemes de la nostra societat i especialment de la joventut, en aquests moments. Després de molts anys i molts intents es pot dir alt i clar que tots els governs han fracassat en els seus intents de facilitar aquest element essencial per l'emancipació del jovent.

Hem d'impulsar les reformes necessàries perquè l'habitatge passi de ser un bé de consum més a ser considerat de veritat com un dret de la ciutadania, i per aquest motiu creiem que s'ha

d'incrementar la regulació i el control de l'estat perquè no es torni a produir una pujada artificial del preu dels habitatges que han convertit en esclaus de les hipoteques i dels poder financer a un alt percentatge de ciutadans i ciutadanes.

Els joves socialistes com ja hem dit ens comprometem a fer de l'habitatge un dret de les persones que estigui per davant de l'obligació de pagament davant dels abusos del sistema financer.

I es que mentre trobem que arreu de l'Estat espanyol, com també a Catalunya, existeix un nombre elevat d'habitatges buits continuem observant com milers de ciutadans i ciutadanes han perdut les seves cases i no tenen on viure; per tant, les polítiques públiques que han de dur terme els diferents governs i l'Administració Pública han d'anar encaminades a posar a disposició de la ciutadania, que no té accés a l'habitatge, tots els que es troben buits o en desús, així com a promoure el lloguer com a fórmula preferent per garantir l'accés a l'habitatge.

Cal explorar noves fórmules davant el canvi de paradigma de les polítiques d'habitatge com la cessió de sòl a cooperatives, drets de vol, masoveria urbana o d'altres fórmules que ajudin a mobilitzar el parc buit de les nostres ciutats, així com d'economies d'escala basades en la cooperació municipal i la mancomunitat en el cas de municipis més petits que per la seva realitat no poden impulsar polítiques d'habitatge, partint de la base que l'habitatge és un dret i no un bé, sobre el qual es pot especular.

En aquest sentit l'Administració Pública i més concretament les autonomies i els municipis, en tant que competents de l'ús del sòl, han de promoure polítiques que garanteixin als joves l'accés a l'habitatge a través de fórmules existents com la borsa d'habitatge jove i la promoció d'HPO de lloguer i de compra gràcies a promocions pròpies de l'administració i també assegurant un percentatge mínim d'HPO a la nova construcció d'iniciativa privada. Igualment considerem que l'alt nombre d'habitatges buits fa menys necessari la construcció de nous habitatges, sent més necessari impulsar, des de totes les administracions competents, polítiques adequades per incentivar el lloguer dels habitatges existents a preus socials.

D'altra banda, el govern central ha de promoure polítiques d'accés a l'habitatge com ara la taxació de l'habitatge, ajudes econòmiques directes o avantatges fiscals, tant per habitatge de lloguer com de compra, sempre en funció de la renda de l'individu per tal de garantir una de les funcions per les que l'estat i l'administració intervé en l'economia, la redistribució econòmica garant d'una cohesió social.

Per tal de garantir una correcta coordinació entre les diferents administracions i, per tant, augmentar l'eficiència de l'Administració Pública és necessari que l'Agència d'Habitatge de Catalunya actuï com a coordinadora i impulsora de polítiques d'accés a l'habitatge.

El foment del lloguer ha d'anar de la mà de la necessitat de garantir certes condicions favorables al propietari per tal de trobar incentius en el lloguer, com ara la seguretat de que l'immoble no esdevindrà malmès i que el propietari percebrà l'import del lloguer. Alhora també s'ha de realitzar una pujada de taxes en habitatge buit ja que la propietat privada té una funció social tal i com descriu la Constitució. D'altra banda, s'ha de garantir al llogater preus d'acord a les característiques

de l'immoble. Considerem que bancs que rebin diners públics haurien de llogar pisos a un preu social.

Aquest anys de crisis es desnonaments han estat una de les cares més terribles de la mateixa i han mostrat com molts polítics han restat insensibles i immòbils sense comprendre que la seva responsabilitat és impedir que les famílies perdin la seva llar per no tenir ingressos per abonar el pagament d'una hipoteca. Per aquest motiu és necessària una reforma de la Llei Hipotecària.

Aquesta reforma ha d'incloure la dació en pagament de l'habitatge habitual davant la impossibilitat de fer front al pagament de la hipoteca quan la persona afectada acrediti la incapacitat de pagament. La llei ha de garantir el dret constitucional a disposar d'un habitatge digne.

El nostre objectiu es que no es produeixi ni un desnonament més de l'habitatge habitual, i per això instarem a les diferents administracions a actuar amb determinació i de forma immediata.

La llei també ha de contemplar que les entitats financeres no puguin desnonar a les famílies amb menors o persones dependents al seu càrrec i estiguin obligades a negociar lloguers socials amb elles.

En cap cas l'adquisició d'un habitatge en propietat no ha d'implicar perdre estalvis, l'immoble i continuar amb un deute amb l'entitat bancària de forma que suposa el desnonament de famílies senceres. Tot i el plantejament de la necessària reforma de la Llei Hipotecària els desnonaments de famílies senceres omplen els diaris. Les diferents administracions públiques han de col·laborar per tal d'oferir una solució global als desnonaments. En aquest sentit, s'ha de garantir l'accés a un habitatge social.

Les administracions públiques han de treballar conjuntament amb les entitats bancàries per tal de defensar els interessos dels individus afectats pel context econòmic i social. En aquest sentit, cal legislar per als milers de famílies afectades per préstecs hipotecaris que ja han patit un procés judicial de desnonament i sobre les quals encara pesa un deute amb el banc que arrossegaran durant anys. Per això la legislació en la dació en pagament ha d'anar acompanyada d'una llei retroactiva que permeti actuar davant d'aquests casos.

Tot i el plantejament de la necessària reforma de la Llei Hipotecària els desnonaments de famílies senceres omplen els diaris. Les diferents administracions públiques han de col·laborar per tal d'oferir una solució global als desnonaments. En aquest sentit, s'ha de garantir l'accés a un habitatge social. Les administracions públiques han de treballar conjuntament amb les entitats bancàries per tal de defensar els interessos dels individus afectats pel context econòmic i social.

Les cooperatives són una fórmula alternativa a la creació d'habitatge. Es tracta d'una fórmula privada d'esperit públic que coresponsabilitza als individus ja que el soci a la vegada és copropietari, adjudicatari i copromotor. Les cooperatives permeten accedir a un habitatge entre un 20 i un 30% més barat que l'habitatge de compra, tot i que actualment degut a la crisis aquesta diferència no és tan pronunciada. Per tal d'incentivar aquestes actuacions, les diferents administracions han de dur a terme polítiques que permetin incentius fiscals i ajuts tècnics.

L'habitatge en tant que necessari per a l'emancipació de l'individu i que implica una despesa mensual, tant sigui en forma de lloguer o hipoteca, s'ha de tenir en compte a l'hora de calcular l'IPC. Aquest índex no descriu la realitat econòmica de despesa que implica l'habitatge en la vida diària dels individus.

Apostem per la creació d'un control mitjançant una relació de preu del lloguer basada en el preu lloguer/m² així com la creació d'impostos específics per tal d'evitar l'especulació i lluitar contra la mateixa per tal actuar de forma global sobre les polítiques del sòl immobiliària, sent molt combatents davant de qualsevol canvi que impliqui retornar a la liberalització del sòl i a les valoracions especulatives d'un bé escàs.

En aquest sentit, les modificacions de la Llei pel Dret a l'Habitatge incloses a la Llei òmnibus impliquen un retrocés que es pot veure agreujat per la política urbanística i de sòl que puguin realitzar els governs de dretes.

Reclamem a les Administracions Públiques encaminar les seves polítiques decididament per aconseguir que tothom pugui gaudir d'un habitatge digne, com preveu la Constitució dins els Principis rectors de l'actuació de l'administració.

Com a joves i socialistes, creiem fermament en la necessitat d'articular polítiques d'habitatge destinades a facilitar-ne l'accés. I és en aquest sentit, que estem convençuts de la necessitat que les administracions públiques, apostin per la construcció d'habitatge protegit; defensin els ciutadans davant els problemes i abusos existents en l'accés a l'habitatge; fomentin el lloguer amb l'objectiu que aquesta es converteixi en una opció molt més atractiva capaç de competir en igualtat de condicions davant la compra, i sobretot, que prenguin totes les mesures necessàries per a evitar que l'especulació amb el sòl i el creixement urbanístic descontrolat ens porti de nou a la causa principal de l'actual crisi econòmica i financera que patim avui dia.

3. CAP A UNA REPÚBLICA FEDERAL, DEMOCRÀTICA I SOCIAL

Pels socialistes catalans, el federalisme no és tan sols una determinada manera d'articular administrativament i política un Estat. Per nosaltres ha estat sempre, també, un principi d'organització social. Propugnem el principi federatiu per bastir no tan sols la federació política, sinó també la federació social, o en síntesi un federalisme integral. Segons la nostra manera d'entendre el federalisme, aquest és indissociable de la permanent persecució de l'aprofundiment democràtic, de la permanent aspiració a la justícia social. És per això que és un tret irrenunciable del nostre projecte col·lectiu.

El federalisme és el millor mètode i estructura per articular la pluralitat intrínseca de qualsevol societat humana, i ho és també per a l'articulació de la pluralitat d'identitats, incloses les nacionals. Som federalistes perquè creiem el sistema federal és la millor manera de fer compatibles les conseqüències polítiques del fet nacional en una societat amb el seu caràcter democràtic, d'una

banda, i de l'altra de fer compatible aquest caràcter democràtic amb és a través del sistema federal. Defensem el federalisme com a model d'organització política i territorial i el proclamem com a solució al problema que vivim pel que fa a l'encaix entre Catalunya i la resta d'Espanya. Però és molt més que una solució per a la qüestió nacional que ha estat problematitzada al llarg de la història espanyola dels dos darrers segles, no trobant mai fins ara una resposta político-institucional plenament satisfactòria, sinó que també el concebem com a solució per a la qüestió democràtica i social, que la degradació del caràcter social de l'Estat sorgit amb la Constitució de 1978 torna a posar al centre de la preocupació de la ciutadania. Per tant, l'oferim com a palanca per a la transformació política i social profunda de la nostra societat i de les seves institucions polítiques, per a canviar les relacions entre els ciutadans i ciutadanes, per a canviar la vida.

El federalisme, de la mateixa forma que és un sistema d'articulació dels estats o de les regions dins d'un Estat, és també un criteri d'organització social democràtica que té com a idea fonamental la prioritat de l'individu. La persona posseeix tota la seva llibertat i únicament cedeix aquella part de la seva llibertat que vol entregar. A més, decideix a qui vol entregar-la, i ho l'entrega mai a un sol poder, sinó que la pot distribuir entre els poders que cregui oportuns. En aquest sentit el federalisme és també una actitud, una sensibilitat, una manera de forjar la convivència en llibertat. El federalisme és l'instrument que permet una nova manera de relació dels poders que configuren l'Estat per fer-los més democràtics i més propers als ciutadans i ciutadanes.

Per tant, reivindiquem el federalisme com a garantia de l'estat del benestar, tant quan es refereix a drets socials com en el sistema de finançament que els ha de sustentar. Un repartiment pressupostari més just i equitatiu entre els poders públics, els quals tenen competències ben definides i un sistema fiscal just, suposa de facto garantir que els drets socials que aquests poders han de garantir estiguin blindats. Amb tot, l'assegurança del blindament dels drets socials requereix d'una reforma de la constitució

El canvi constitucional, sigui mitjançant la revisió i reforma en profunditat de l'actual text constitucional, sigui mitjançant la seva revisió completa a través de la discussió d'un nou text constitucional, és inevitable si es vol impulsar una autèntica transformació democràtica de Catalunya i d'Espanya. . Som partidaris d'incorporar a la Constitució com a Drets Fonamentals, la protecció social i el dret a la salut, així com nous paradigmes relacionats amb l'aparició d'Internet que afecten molts sectors (cultura entre ells, per exemple). Els joves socialistes volem, tanmateix, incorporar a la Constitució el principi d'“Estabilitat Social” de la nostra despesa pública. En aplicació d'aquest principi s'hauria d'assegurar un nivell dels serveis públics bàsics (Educació, Sanitat, Serveis Socials i Pensions), que constituiria, en el seu cas, un mandat imperatiu en la distribució dels recursos públics del país. La reforma federal de la constitució ha de venir necessàriament acompanyada d'una reforma social de la Carta Magna i d'un aprofundiment i millora del caràcter democràtic de l'Estat. El consens democràtic és relativament fràgil, i exigeix que una àmplia majoria de la ciutadania consideri les institucions de què es dota a l'Estat com a legítimes i, alhora, representatives, la qual cosa imposa la seva revisió a mida que la societat es desenvolupa i madura.

Apostem per un model d'Estat federal on la ciutadania de Catalunya pugui sentir-se reconeguda i representada, compartint amb altres pobles un projecte comú de convivència, justícia i cohesió social. Per tant, l'assumpció del caràcter plurinacional i plurilingüístic de l'Estat s'ha d'explicitar en

la forma de les seves institucions polítiques i del repartiment i distribució del poder, les competències i els recursos, dels seus mecanismes de formació de la voluntat comuna de l'Estat, de participació dels Estats federats en els afers comuns, i de solució de conflictes.

El federalisme no és una estructura tancada sinó un procés que posa en pràctica un pacte lliure entre iguals. Per tant, creiem que el federal no és només un model d'organització territorial i institucional, sinó també una forma d'entendre com ha de ser una societat i com s'ha de desenvolupar aquesta.

Deia Francesc Pi i Margall que “Qui diu llibertat, diu Federalisme o no diu res. Qui diu socialisme, diu Federalisme o no diu res. Qui diu República, diu Federalisme o no diu res”. Els joves socialistes fem nostres aquestes paraules i adquirim el compromís d'impulsar el procés de transformació d'Espanya en una República Federal, Democràtica i Social, i de Catalunya en un Estat federat, democràtic i social d'aquesta, alhora que el d'impulsar un procés d'aprofundiment democràtic que posi les bases d'una federació social, que transformi en profunditat les relacions entre les persones i les formes de producció i distribució de la riquesa, acostant-nos a la societat socialista per la qual lluitem.

3.1. Municipalisme i integració metropolitana

El municipalisme és indestriable dels valors progressistes que ens uneixen. Mantenim la ferma convicció que els ajuntaments són el camp de batalla per la justícia social. Partim de la premissa que més autogovern local implica més democràcia. “Per això, des de la JSC ens oposarem a la “Ley de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local”, la qual és completament contrària als ajuntaments de l'Estat i vulnera la independència administrativa del món local”.

Defensem un model municipal dotat d'un ampli marc competencial, blindat per llei, i amb un millor finançament, capacitat de gestió i recaptació tributària que permeti una major autonomia institucional. De manera paral·lela és important propugnar les entitats supramunicipals que desenvolupin tasques de coordinació de competències municipals, amb la finalitat de millorar la qualitat de la prestació de serveis i abaratir els seus costos. En darrer lloc, és imprescindible proveir als ens municipals de una major representació institucional a tots els nivells polítics i de gestió institucional, amb motiu de millorar la coordinació i gestió de les polítiques públiques. Defensem un model municipal dotat d'un ampli marc competencial, blindat per llei, i amb un millor finançament, capacitat de gestió i recaptació tributària que permeti una major autonomia institucional. De manera paral·lela és important propugnar les entitats supramunicipals que desenvolupin tasques de coordinació de competències municipals, amb la finalitat de millorar la qualitat de la prestació de serveis i abaratir els seus costos. En darrer lloc, és imprescindible proveir als ens municipals de una major representació institucional a tots els nivells polítics i de gestió institucional, amb motiu de millorar la coordinació i gestió de les polítiques públiques.

En aquest sentit és hora de plantejar el debat de la integració de l'àrea metropolitana de Barcelona com a objectiu polític del socialisme català. Quan parlem de municipalisme també hem de parlar de grans ciutats. A Catalunya manca fer el pas que han fet altres ciutats europees com Londres o París

en les darreres dècades i plantejar l' integració de les ciutats de l'àrea metropolitana en la futura Gran Barcelona.

La integració metropolitana suposa un avenç en democràcia ja que implica una coordinació d'interessos entre varies ciutats, i en conseqüència, entre diferents poblacions amb caràcters, necessitats i interessos polítics diferents. Per tant, la autèntica metropolització de la Gran Barcelona esdevindria un espai d'influència política de primer ordre al país ja que inclouria més de la meitat de la població de Catalunya. A més, la gestió d'aquesta diversitat d'interessos ha de ser descentralitzada al territori, mantenint així la proximitat i l'essència municipalista de la gestió local dels ajuntaments socialistes.

Això es tradueix en més transparència i una millor gestió dels serveis i les infraestructures dels municipis de l'àrea metropolitana. S'unificaria i agilitzaria la planificació i gestió en un únic nivell de serveis com l'aigua, els transports metropolitans, la promoció industrial o la provisió de serveis socials que actualment estan en mans dels ajuntaments.

En un context de crisi on els ajuntaments estan fent-se càrrec de la cobertura social allà on l'Estat i la Generalitat s'està replegant, la construcció de la Gran Barcelona suposa l'oportunitat plantejar la transferència de competències que més afecten a la vida quotidiana però que actualment queden difuminades en diferents nivells. Es a dir, esdevé una oportunitat de bastir un sistema de benestar local coordinant les forces dels ajuntaments més grans de Catalunya. És una qüestió de justícia social acabar amb les diferències en la provisió de benestar entre municipis metropolitans.

En definitiva, plantegem la integració dels municipis de l'àrea metropolitana dins del projecte de la Gran Barcelona per tres motius: per construir un espai polític de progrés, per garantir i avançar en la defensa de la justícia social des del món local i per millorar la planificació i gestió dels serveis metropolitans tan bàsics per al nostre territori.

3.2. Cap a una Europa Federal i Social

Un dels nostres objectius principals és la lluita per transformar la Unió Europea actual en una Europa Federal, que superi la lògica intergovernamental i els interessos nacionals i emprengui definitivament el camí cap a uns Estats Units d'Europa. Una federació europea capaç de protegir i conservar les particularitats dels Estats Membres però vetllant pels interessos de tots els europeus.

Un dels nostres objectius principals és la lluita per transformar la Unió Europea actual en una Europa Federal, que superi la lògica intergovernamental i els interessos nacionals i emprengui definitivament el camí cap a uns Estats Units d'Europa. Una federació europea capaç de protegir i conservar les particularitats dels Estats Membres però vetllant pels interessos de tots els europeus.

Si ben es cert que l'actual UE ens ha portat molts èxits, també es cert que l'actual crisi econòmica i la incapacitat de la UE per prendre decisions així com d'explicar les seves polítiques ha generat força frustració en la ciutadania europea, fent caient la seva popularitat en mínims històrics.

Per aquests motius i pel món canviant en el que ens trobem, creiem que ja no podem parlar de petites reformes del Tractats de la UE, sinó que és l'hora d'iniciar una reforma estructural que transformi la UE en una federació Europea, però també que la doti d'una Constitució Europea on els drets fonamentals i l'Estat del Benestar dels europeus siguin les peces fonamentals en la que es fonamenti la constitució i la nova Europa Federal.

Per aconseguir aquesta nova Europa, caldrà reformar les Institucions Europees i aprofundir en la democratització del sistema de presa de decisions.

En aquest sentit, caldrà transformar l'actual Parlament Europeu en una veritable cambra de poder popular, esdevenint l'òrgan central de decisió i amb completa capacitat legislativa.

En quant a la Comissió Europea, aquesta institució haurà de transformar-se en el poder executiu de la Europa Federal, convertint-se en el Govern Europeu, format pel President de la Unió Europea i pels ministres, escollits pel President però havent de ser ratificats pel Parlament Europeu.

El President de la Unió Europea serà escollit mitjançant votació directa en les eleccions europees, on també s'escolliran, com en l'actualitat, els diputats i diputades del Parlament Europeu.

En quant el Consell Europeu, aquest deixarà de ser un òrgan de presa de decisions i es convertirà en una cambra de representació dels diferents Estats, obtenint competències semblants a la del Consell de la Unió Europea.

El Banc Central Europeu es transformarà en un Banc Central amb les mateixes competències que la Reserva Federal Americana, havent de conservar la seva independència.

Els esdeveniments recents així com l'amenaça de conflictes europeus i la necessitat d'eficiència econòmica i d'estalvi, fa que els europeus ens plantejem la necessitat de constituir un únic Exèrcit Europeu que substitueixi els exèrcits nacionals, amb els objectius principals de protegir i salvaguardar les fronteres exteriors europees, els drets i interessos dels europeus a Europa i les missions humanitàries a la resta del món.

Ahora que promovem una major influència del Comitè de les Regions i Econòmic i Social per fer les Institucions Europees més pròximes a la ciutadania, mitjançant una major integració de les entitats subestats en el procés de presa de decisions. En aquest sentit, lluitarem per una reforma profunda de la Unió Europea que aposti per atorgar més competències al Comitè de les Regions i al Comitè Econòmic i Social, així com la obligació de les institucions europees encarregades del procés legislatiu d'escoltar els comitès de manera més sovint.

Defensem una Unió Europea que esdevingui veritablement unida en la diversitat i sobrepassi els nacionalismes excloents tant perjudicials, i defensem una Europa com espai de convivència i de respecte entre diferents pobles, cultures i religions.

Defensem una Unió Europea completament lliure de fronteres interiors de qualsevol tipus. Treballarem per reforçar la cooperació judicial i policial, i promourem l'eliminació als Tractats de les

excepcions que permeten tancar les fronteres interiors en determinats casos.

Lluitarem per enfortir i difondre les iniciatives populars europees i, en especial, per dotar de menys discrecionalitat a la Comissió Europea alhora de decidir si es legisla o no sobre els temes tractats a les iniciatives.

Defensem una aliança dels progressistes i demòcrates europeus, on la socialdemocràcia recuperi l'eix vertebrador en la defensa d'una Europa igualitària i justa. Promovem la lluita contra les mesures d'austeritat i contra els paradisos fiscals i la defensa d'una Europa on comptin més les persones que els mercats. Però també promovem la lluita contra el malbaratament dels diners públics i defensarem polítiques d'open government i transparència a totes les administracions europees de manera obligatòria.

Defensem la Europa social i la necessitat de protegir i defensar un Estat del Benestar europeu, on els diferents estats garanteixin uns mínims bàsics i on la cartera de serveis sigui similar.

Recolzem una acció exterior europea unitària mitjançant el Servei Exterior del Unió Europea que de forma eficaç representi la Unió en els organismes internacionals i promogui el diàleg en les zones de conflicte. En aquest sentit, promourem una única representació de la Unió Europea en els organismes internacionals, on les cadires siguin ocupades per un sol membre que representi a tots els europeus i no als 28 estats membres de manera individual.

Una Unió Europea amb molts representants no només es poc eficient, sinó que genera desconeixement i confusió. Per aquest motiu, cal treballar per establir un sol representant de la Unió Europea, corresponent al president de la UE que s'hauria d'equiparar al president de la Comissió Executiva (Govern Europeu) i que conviuria conjuntament amb l'Alt Representant (Ministre d'Exterior).

De cara a garantir el paper de la Unió Europea en el món com a pacificadora i medidora en els conflictes internacionals i per garantir el respecte dels Drets Humans, defensarem un reforçament de la clàusula de condicionalitat dels drets humans, prohibint a la Unió Europea i als seus Estats Membres comerciar i mantenir relacions diplomàtiques, així com accedir a territori europeu, amb Estats i dirigents que no garanteixin els drets humans.

La promoció i foment del debat sobre l'actualitat dels diferents àmbits de les Institucions Europees, donat que solament així aconseguirem avançar en la construcció europea i la conscienciació dels ciutadans de la importància d'una Europa forta i cohesionada. A la vegada que defensarem aquest model d'Europa en estreta col·laboració amb les organitzacions europees germanes i amb una participació activa en els espais comuns on ja comptem amb representació. La promoció i foment del debat sobre l'actualitat dels diferents àmbits de les Institucions Europees, donat que solament així aconseguirem avançar en la construcció europea i la conscienciació dels ciutadans de la importància d'una Europa forta i cohesionada.

De cara a fomentar aquest sentiment europeu i a la creació d'un veritable demos europeu, proposarem la necessitat d'oficialitzar el dia 9 de maig, dia d'Europa, com a dia festiu a tota la Unió

Europea.

El nostre compromís amb la educació és innegable i com que sabem que part de l'èxit de la UE es basa en el coneixement, és indispensable que la Unió Europea formi part del currículum escolar de tots els alumnes europeus, ja sigui a través d'una assignatura única o integrada en altra assignatura. També volem fer una crida a la premsa per tal que classifiquin els temes europeus en una secció específica de la UE, i no en la secció internacional como majoritàriament s'ha estat fent fins ara.

A la vegada que defensarem aquest model d'Europa en estreta col·laboració amb les organitzacions europees germanes i amb una participació activa en els espais comuns on ja comptem amb representació. Fomentarem i protegiem les relacions amb les associacions juvenils de temàtica europea, de cara a participar activament en la construcció de la nova Europa que volem i necessitem a peu de carrer.

La lluita contra l'austeritat passa per continuar el projecte de construcció europea. Les necessitats d'una moneda comuna obliguen a la renúncia de la sobirania fiscal dels territoris i la creació d'una Hisenda comuna, una mutualització del deute i més democràcia representativa europea on el Parlament prengui les decisions i representi a la ciutadania europea. Només així desfarem els desequilibris entre creditors i deutors que és el nucli dels problemes que afrontem actualment quan el nord imposa condicions duríssimes sobre el sud endeutat i tota la crisi democràtica i social que ha comportat.

3.3. Republicanisme

Els valors republicanistes i internacionalistes han impregnat la història del socialisme espanyol i català des dels seus inicis al segle XIX. Recordem més que mai la lluita de tants socialistes com Rafael Campalans, clamant en favor d'una República Federal. Cert és que les circumstàncies han canviat radicalment des de llavors, però seguim determinats a aconseguir un Estat plenament democràtic i descentralitzat, on la figura de la monarquia no hi pot tenir cabuda. Concebem la institució com una forma arcaica de poder, allunyada del model de societat contemporània que volem bastir els progressistes de tot arreu. Per això, els càrrecs electes membres de la JSC defensaren públicament polítiques per assolir la Tercera República. Per això establim una contundent crítica al paper del PSOE en la votació de l'abdicació del Rei Joan Carles I.

En un context de grans canvis polítics al nostre país, és necessari que, com a societat, ens plantejem quin model de Cap d'Estat volem, i si estem disposats a que sigui elegit per per la ciutadania mitjançant el vot. Els socialistes, obeint al nostre esperit profundament demòcrata, apostem clarament per la transformació, acabant amb una institució en plena decadència.

La crida republicanista que fem els i les joves socialistes no es limita a entonar un eslògan o a onejar una bandera tricolor, sinó que reclamem també que l'Estat resultant obeeixi a uns principis determinats. Són valors com la plena igualtat entre homes i dones assegurant que ningú pugui ser discriminat per motius ideològics, religiosos o per la seva simple procedència.

3.4. Memòria Històrica

No hem de perdre mai la memòria, recordem amb melangia i a la vegada esperança aquells que van donar la vida per defensar la II República i lluitar contra el feixisme. Amb els governs conservadors assumint el poder, la memòria històrica ha estat un tema sobre el qual han passat desfent els esforços realitzats pels governs del progrés, tan a Catalunya com a la resta de l'Estat espanyol. Reafirmem l'aposta que va realitzar la Generalitat amb la creació del Memorial Democràtic, cada vegada més desposseït de mitjans per les fortes retallades pressupostàries que pateix. També posem en valor la Llei de Memòria Històrica de 2007, que pretenia conèixer els crims del franquisme durant i després de la Guerra Civil, així com restaurar moralment aquelles famílies que van perdre algun dels seus membres en la guerra.

Reclamem, en el context de la memòria històrica, que es faciliti per part del govern, la investigació i obertura de les fosses comuns on molts republicans van ser enterrats després de ser assassinats. Volem que no es posi impediments per part del poder executiu a la investigació dels crims del franquisme, fet a l'Argentina arran d'una querella presentada l'any 2010, que pretenia acabar amb la impunitat que gaudien i, encara a hores d'ara, gaudeixen molts dels botxins del règim. Exigim que el Govern de l'Estat col·labori i faciliti les detencions i les extradicions dels criminals de guerra franquistes reclamats per la justícia universal.

No volem que en els nostres pobles i ciutats es recordi amb honors a cap franquista, per això promourem la retirada de símbols representatius del règim, així com aquelles plaques que commemoren alguna fita o persona afí a la causa feixista. Reclamem, també, una condemna contundent als crims comesos durant l'etapa del franquisme, tal i com han fet altres països que han estat sota règims totalitaris, com Alemanya i Itàlia.

3.5. Democratitzar l'economia

La Joventut Socialista de Catalunya entén l'economia com aquell mitjà que proveeix les persones de serveis i productes a través de l'intercanvi monetari de la producció i el treball. Actualment ens trobem endinsats en un sistema capitalista que castiga aquells individus més dèbils degut a la intenció empresarial de tenir com a objectiu final el benefici i la consecució de xifres positives per al guany personal del capitalista. Darrerament, degut a la crisi econòmica, financera i social en la que estem submergits, han aparegut alternatives a aquesta manera de producció massiva que tendeixen cap a una mirada més solidària, democràtica, cooperativa i transparent, que justament són valors que la Joventut Socialista de Catalunya comparteix i persegueix.

Vivim en una Societat de Consum on es promou i es desenvolupa una economia obsessionada en la producció de béns de consum, addicta a la compra i a l'acumulació més enllà de les necessitats bàsiques.

El desenvolupament econòmic associat, porta a un sistema insostenible per al medi ambient. Les

estratègies comercials com l'Obsolescència Programada, que consta en la producció de bens de molt baixa qualitat o dubtable disseny que busquen aconseguir una vida útil molt més reduïda del que cabria esperar, a més poques vegades es proposen sistemes de reparació barats, obligant al consumidor a tornar a comprar de nou el producte. A més, hem de recordar que per obtenir aquests productes s'han d'explotar recursos a vegades molt limitats, que en la extracció, producció i transport d'aquest es produeix una important quantitat de residus sòlids, líquids i gasos, i tot només per a la durada d'un període breu. Es en definitiva, un exemple de egoisme econòmic on es busca el benefici a qualsevol preu en detriment de la societat i els consumidors com sobretot cap a la sostenibilitat del planeta.

Per tant la JSC insta als governs a reconèixer aquest fet i combatre'l, desenvolupant la legislació i regulació pertinent que prevegi sancions i penes a tals pràctiques empresarials.

Una de les alternatives al sistema capitalista salvatge és el que s'entén com a economia del bé comú. Aquest sistema econòmic innovador canvia el focus dels objectius empresarials i passa de l'afany de lucre personal a l'objectiu del benestar del col·lectiu i social i la cooperació entre actors, fent escapar les empreses dels mercats financers en les que estan obligades a participar. Aquest canvi portarà a passar de tenir com a referència indicadors econòmics com el PIB o el PNB a fixar-nos en quant ecològica és una empresa o quin és el servei que fa una societat econòmica a la resta d'individus de la comunitat, més enllà del benefici empresarial sense tenir un trasllat d'aquest guany a la societat en la que es produeix. D'aquesta manera, quant més alt sigui el balanç de beneficis d'una empresa, també ho serà per a la societat en general.

El futur d'aquest nou sistema econòmic passa per la capacitat de les institucions de crear un marc legal que el doti d'instruments per a poder implementar-lo i aplicar-lo, més enllà de les proves que ja estan fent algunes empreses a mode de laboratori. En aquest àmbit és en el que la Joventut Socialista ha de tenir un paper important per a desenvolupar una política que disposi d'avantatges fiscals per a aquestes empreses ètiques com pot ser la proposta d'un base impositiva més baixa per a aquest tipus d'actors econòmics, la capacitat de produir crèdit amb interessos menys abusius per part del poder financer i amb plans especials de finançament públics amb condicions avantatjoses o la prioritat a l'hora d'accedir a subvencions o programes especials de col·laboració amb entitats públiques, afavorint que la mida de les empreses no hagi d'estar enfocada sempre a créixer, i que el balanç financer en positiu no ha de ser el fi, sinó el mitjà per a poder destinar els beneficis a millorar la societat que les envolta. És, mitjançant l'afavoriment d'aquest tipus de condicions, com es motivarà un canvi de consciència que portarà a la prioritització tant dels agents econòmics com de la societat en general de l'ús d'aquest tipus de sistema.

Les grans empreses del sistema capitalista es caracteritzen pels beneficis econòmics astronòmics, la producció exagerada que en moltes ocasions acaba sent destruïda per la incapacitat de ser venuda, les preses de decisions opaques, la direcció de pocs i l'ordenament a molts o les deslocalitzacions. Amb el sistema de l'economia del bé comú s'ha d'aconseguir girar el full i que els grans beneficis econòmics es converteixin en grans inversions socials mitjançant la injecció d'aquest excedent monetari dins de les arques públiques per a poder satisfer l'objectiu de justícia social, que les decisions dins l'empresa estiguin obertes a quantes més veus millor per a poder prendre aquella que aporti més valor social i la que deixi satisfeta a més quantitat de població també fora de

l'empresa i fer, d'aquesta manera, empreses més democràtiques en les que cada treballador pot aportar la seva capacitat dependentment de la posició que ocupi.

També serà un pilar d'aquest nou tipus de producció que la conciliació de la vida familiar i laboral sigui real i totes les persones puguin disposar d'aquesta possibilitat. Per a que així sigui, cal reorientar els horaris laborals en tots els sectors. Aquest fet ajudaria a tenir famílies amb més temps per a gaudir i pares i mares més involucrats i compromesos en l'educació dels seus infants, peça clau per a l'ascensor social i el desenvolupament com a persones. Aquesta educació, com tot el sistema, ha d'estar més enfocada a la democràcia, la capacitat de desenvolupar la creació i la imaginació dels infants, el diàleg entre individus o l'objectiu de ser més ecològics i disposar d'un planeta més sa i saludable. Aquest sistema és, al cap i a la fi, la materialització de la frase que tant hem dit i escoltat: posar l'economia al servei de les persones. Cal afegir que actualment som més poderosos com a consumidors que com a votants ja que cada dia consumim i votem cada 4 anys i hem de ser conscients d'aquesta realitat.

Cada dia consumim, i hem de veure què consumim. És per això que la JSC i la seva militància es compromet a realitzar un consum responsable i ètic, evitant el consum de productes que vulnerin drets laborals i donant suport, en la mesura del possible, a cooperatives i empreses compromeses socialment.

3.6. Reestructuració del deute, una obligació

Els estats requereixen disposar d'ingressos per tal de poder portar a terme les seves polítiques públiques i aquests ingressos provenen de dos fonts principalment: els impostos i el deute públic. En el cas dels impostos permeten actuar de manera més decidida en la redistribució de la riquesa, per tant seria la solució més justa i eficaç. Però l'utilització del deute públic esdevé una eina útil en alguns moments per complir aquesta funció financera dels estats. Amb tot, al llarg de l'història contemporània s'ha demostrat que el deute té uns components perversos que provoquen que en situacions de crisi, econòmica o política (després de les guerres mundials), suposi una llosa excessiva per tal que les economies dels estats puguin dirigir-se cap al camí del creixement; si a més, l'austeritat és el paradigma de funcionament pressupostari, encara queda més lluny el poder sortir de la crisi en qüestió.

En el cas europeu, la crisi del deute públic ha anat en paral·lel a la crisi del propi sistema monetari, l'euro, on les diferències existents entre les economies europees s'han anat agreujant, posant el sistema en tensió i vàries vegades al llindar de l'abisme. A més, cal mencionar que els estats europeus són usuaris de l'euro però no els emissors, per què a Europa la política monetària i la política fiscal estan separades, un fet que dificulta la posada en marxa de certs mecanismes existents sobre com actuar davant del deute públic.

La perversió del deute a l'estat espanyol s'origina amb gran injecció de diners durant el període anterior al 2008 per tal de finançar la immensa bombolla immobiliària que s'estava desenvolupant; diners provinents d'entitats financeres franceses i alemanyes, principalment. En el moment que la bombolla immobiliària esclata, es redueixen dràsticament els ingressos via impostos però a la

vegada augmenten molt les necessitats de subsidis (atur), de manera que l'estat es veu obligat a augmentar el seu deute. Amb això, se li afegeix el fet que moltes de les operacions vinculades al sector de la construcció les portaven a terme entitats financeres nacionals, caixes i bancs, que van patir seriosos problemes de liquidesa. Això ha portat a una reestructuració del sector bancari amb un rescat multimilionari cap a les entitats més afectades. Aquest rescat no ha estat per recuperar l'activitat econòmica del país, sinó per facilitar la devolució del deute bancari extern (60 % del PIB) als creditors francesos, alemanys i algun fons d'inversió. Aquest rescat s'afegia al deute de l'estat, ampliant-lo, de manera que el volum total ascendia vertiginosament, esdevenint tècnicament impagable per l'estat, és a dir, l'estructura econòmica actual de l'estat no el podria fer front ni ara ni en el futur. Això augmenta els interessos del mateix deute i encara dificulta més el retorn del deute. És a dir, s'entra en un cercle viciós on quan un Estat més està en perill de fallida, més guanys genera pels inversos privats del deute. I aquests guanys van a costa que l'estat redueix serveis i prestacions per tal de fer front al deute.

A Catalunya el deute es situa en 63.075 milions d'euros, que suposa el 31,80% del PIB. El pagament dels interessos i l'amortització del deute és la primera partida del pressupost de la general, on les dades absolutes s'ubica en 2.078,9 milions d'euros i 6.825,7 milions d'euros, respectivament.

Davant d'aquesta perversió del deute, on el risc sempre el té l'estat i la ventura l'inversor privat, és necessari actuar. La Joventut Socialista de Catalunya és conscient que no actuar sobre aquesta perversió suposa un perill per l'estat del benestar actual i futur, a més que el seu funcionament denota una falta de justícia i de control polític clau; el fet que el volum de deute públic depengui de les fluctuacions dels climes econòmics suposa posar a les mans dels mercats la sobirania nacional, és a dir, el mercadeig de la mateixa. A més, el procés de nacionalització del deute privat, com s'ha fet amb la banca, esdevé quelcom moralment reprovable quan els beneficis dels sectors rescatats no es nacionalitzen mai.

Apareixen diferents propostes per tal d'actuar-hi, però es podrien classificar principalment en dues: millorar el mecanisme de retorn del deute (és a dir, com alleugerir la càrrega però assegurar el pagament de la totalitat del deute, la dominació del deute sobre els comptes públics) o enfrontar-se a la lògica i les conseqüències perverses del sistema. Per això, la JSC apostem per un model de reestructuració del deute basat en augmentar els terminis de les devolucions en gran mesura, sense que augmentin els seus interessos, per a que el pagament de tot el deute sigui possible.

Davant del problema, i arrel d'una iniciativa de l'Argentina, l'Assemblea General de les Organitzacions Unides va aprovar una resolució on s'obliga al 2015 posar en marxa un procés de negociacions per elaborar i aprovar un "marc jurídic multilateral pels processos de reestructuració del deute sobirà" (Resolució A/68/304); aquesta proposta no va comptar amb els vots favorables dels EEUU, ni del Japó ni de la Comunitat Europea, però sí de més de 120 països, entre ells la Xina. Amb tot, diferents fonts comenten que aquesta resolució va en camí d'assegurar el pagament, no de les reestructuracions.

Així, en la línia del punt anterior es podrien impulsar reformes fiscals per tal de fer front al deute, però seria la manera de vilipendiar el nostre estalvi nacional, l'ús del qual hauria d'anar més encaminat a les inversions socials i a la reactivació de l'economia.

Una altra manera seria la desamortització de la banca, on es nacionalitzaria tot el sistema financer sense indemnització alguna, per acte seguit realitzar la venda tant de les participacions de la matriu a les filials de l'estranger com d'un 40 % del capital bancari nacional, en el marc d'un pla de sanejament i reestructuració del deute bancari extern. El 60 % del capital bancari nacional restant es mantindria en mans de l'Estat, constituint-se així la nova banca pública.

D'aquesta manera hi hauria recursos per reactivar l'economia nacional, fet que permetria recuperar la capacitat de pagament i realitzar quites a canvi d'avançaments del pagament del deute. I, en paral·lel, reestructurar el deute privat interior per alleugerar financerament a famílies i empreses, reduint el valor nominal dels seus deutes amb els bancs.

Sigui com sigui, el que està clar és que el deute ha de passar per una reestructuració en si mateixa que no s'ha d'entendre com un simple ordenament dels creditors, sinó una decisió d'acord amb els interessos directes del poble. Tenint-se en compte que les entitats privades com els bancs únicament busquen el seu propi benefici davant d'entitats públiques que pels seus objectius socials radiquen en un major interès de devolució.

No s'ha d'oblidar que el mateix estat s'ha endeutat en atorgar ajudes a entitats privades que es beneficien directament de l'especulació, essent doncs aquets els primers deutes a reordenar i transformar a un llarg termini pel propi interès comú, així com el futur plantejament de la condonació de part d'aquesta.

Cal entendre-ho així, ja que els mitjans jurídics a disposició del creditor del deutor sobirà són més incerts i fràgils que els que pot utilitzar davant del deutor privat. Malgrat això, no podem obviar que el creditor privat segueix comprant deute sobirà i l'estat al seu torn s'esforça per retornar-la. La raó, es troba en el fet que l'estat és un ens polític que perviu, aquest representa la sobirania d'un poble i com a tal, han de garantir als seus ciutadans la viabilitat del model social que s'ha construït, dotant-se'n molts cops de capitals privats i oferint a la vegada als que van a aportar aquest esforç, una gestió econòmica que garanteixi la viabilitat del model. D'aquí neix la limitació de dèficit i endeutament que es recull en l'art. 135 de la nostra constitució i si bé és cert que aquest qualifica la prioritat de pagament com absoluta, serà a la seva vegada requisit, el interpretar que aquest pagament no pot prevaler sobre altres drets fonamentals que vinguin reconeguts constitucionalment. Sent aquesta la carta en què ens hem d'emparar a l'hora d'efectuar esmentada reestructuració, ja que si primem la seva devolució per sobre de tot, hauran serveis que no es podran mantenir, el que suposa fer retallades, posant així en greu perill drets fonamentals com són la sanitat o l'educació.

Entre aquestes opcions citades, la Joventut Socialista de Catalunya manifesta la necessitat que el deute sigui reestructurat en el seu conjunt, ja que esdevé una llosa excessiva per facilitar el creixement i a la vegada contribueix, amb l'austeritat, a degradar l'estat del benestar social. Però aquesta reestructuració ha d'anar acompanyada de mesures de regulació i de canvi del sistema, per tal que l'utilització del deute públic sigui un mecanisme financer, no l'usurpació de la sobirania a la qual han estat sotmesos els estats. Mantenir la sobirania nacional respecte el deute suposa que la

política recuperi el poder sobre l'economia i, per tant, que la ciutadania sigui l'únic interès al qual han d'obeir els poders públics.

Reestructurar el deute suposa consolidar el dret a una segona oportunitat pels Estats, però sobretot garantir que l'estat del benestar social actual i futur no es posin en entredit; per tant, és un punt on totes les esquerres haurien de confluïr, per què tant important és garantir els drets socials assolits com poder-los portar a terme i el deute és, actualment, una amenaça respecte ambdós punts.

3.7. Fiscalitat

La fiscalitat constitueix com la principal eina d'obtenció de recursos per el manteniment i conservació dels serveis públics del Estat. Una bona fiscalitat proporciona eficiència econòmica a l'hora d'imputar la riquesa d'un territori, no obstant això, la fiscalitat no és únicament un mètode per obtenir els recursos necessaris per el manteniment dels serveis públics sinó que pot esdevenir com un instrument efectiu per assolir una justícia socioeconòmica. Per aquesta raó, forjar un sistema fiscal just i eficaç és un requisit imprescindible per el manteniment i expansió de l'Estat de benestar i els partits d'esquerres tenen l'obligació d'esdevenir-ho com principal eina per assolir la igualtat d'oportunitats.

Espanya es capdavantera en desigualtat social en matèria de rendes. Espanya i Catalunya ha incrementat la seva desigualtat, mesurada per el coeficient de Gini, des de el 0,313 en 2006 a 0,344 en 2010 i 0,350 en 2012. Avui en dia, Espanya és el segon Estat on existeix més desigualtat de la Unió Europea, per enrere de Letònia (0,357), per davant de Portugal (0,345) i de lluny Alemanya (0,283).

L'economia submergida és una tant a Catalunya com a l'Estat Espanyol és alarmant. L'activitat no declarada o "en negre" ascendeix en més de 47.360 milions d'euros a Catalunya i 253.000 milions al conjunt de l'Estat. Aquest fet implica que el 25% del PIB català és economia submergida. Per comprar dades i de la quantitat de valor econòmic que està extern de tributació i del erari públic, la Generalitat pressuposta com a despeses totals en el pressupost de 2014 36,132,7 milions d'euro. Per aquesta raó, i també per lluitar contra el frau fiscal sobre grans fortunes, la JSC recolça un substancial augment del cos d'Inspectors de l'Agència Tributària.

La Joventut Socialista de Catalunya té per objectiu la creació d'un sistema fiscal eficaç i progressista que vetlli per garantir igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania de Catalunya, Espanya i Europa. Per a aconseguir un sistema fiscal eficaç seria fonamental realitzar una quantificació del frau fiscal per diferents partides per a poder combatre amb major eficàcia els dèficits del nostre sistema fiscal a traves de canvi en la regulació i el marc jurídic.

Per tant la JSC es marca com objectius en matèria fiscal:

- a. Un sistema fiscal progressiu on repercuteixi la carga impositiva a les persones físiques i jurídiques amb conformitat de la capacitat de renda que disposin.

- b. b) Respecte als principis d'equitat i generalitat constitucionals.
- c. Proposar mesures per la lluita contra el frau fiscal en qualsevol de les seves modalitats i formes, com en relació a aquells comportaments antisocials i amb rellevància econòmica que nodreixen a la econòmica submergida.
- d. Millorar la eficiència i eficàcia del sistema recaptador tributari.
- e. Cercar la estabilitat pressupostària per tal de mantenir els serveis el Estat del Benestar.

Les JSC han de posicionar per lluitar i promoure una millora fiscal pel que fa a la totalitat d'impostos i taxes a què estan sotmesos els autònoms i petites empreses, ja sigui per constituir-se com a tals o en la seva continuïtat. Hem de adequar-nos als nous temps i tenir en compte que els autònoms d'ara són en molts casos equiparables al treballador (assalariat) mitjà tenint en compte a més que aquests no tenen molts drets que el treballador posseeix. Deu plantejar-se la possibilitat d'establir una quota progressiva segons els beneficis que s'obtinguin per a tot el que tingui a veure amb la pròpia constitució i continuació de l'ordenació per compte propi.

La JSC proposa en matèria fiscal més impostos a la riquesa. Degut a la poca fiabilitat de determinar la capacitat econòmica dels contribuents gravant, majoritàriament, el rendiment del treball o les activitats econòmiques, és necessari cercar nous mecanismes tributaris per gravar el rendiment del capital obtingut de la participació en instruments del patrimoni. Proposem recuperar l'Impost de Successions al nivell anterior a 2010, perseguir l'evasió fiscal i augmentar l'IRPF de les rendes més altes. apostant al seu torn per un augment de les reduccions, deduccions i bonificacions que actualment s'apliquen segons l'import de la massa hereditària, havent de pagar més com més alt sigui aquest import. També plantejem la necessitat de revisar la renda declarada en el IRPF com indicador de capacitat econòmica en tota la normativa que utilitza d'un mode o un altre. Substituir per altres indicadors més fiables, a partir de dades econòmics de tot tipus, no únicament per els ingressos declarats en el citat impost sinó també per la situació patrimonial de la persona i el seu entorn familiar, amb dades de titularitat de vehicles, immobles, etc. A nivell europeu som fermes defensor de la Taxa Tobin i l'homogeneïtzació fiscal a tota la UE.

Són imprescindibles mecanismes per combatre el frau fiscal i l'economia submergida. Si es pogués gravar aquesta problemàtica es podria fer front al deute públic i el manteniment dels serveis públics del Estat del Benestar. Proposem promoure el desenvolupament de pedagogia en matèria tributària, mitjançant la inclusió d'una jornada o tema que es doni especialment en l'últim curs d'educació secundària en què es realitzi l'explicació de conceptes tributaris bàsics per al dia a dia, com el funcionament d'una nomina i les retencions, així com mentalitzar a tots els graus educatius per tal de visualitzar les conseqüències socials i de responsabilitat civil i penal que correspon la comissió del frau fiscal. Millorar els incentius econòmics i fiscals per autònoms i empreses de noves i recents creació contrarestarà els beneficis de caure en l'economia submergida. Per millorar la lluita contra la corrupció en les institucions i partits polítics en Catalunya, proposem dotar de més recursos a la Sindicatura de Comptes i prohibir cap elecció parlamentària o governamental en els

seus directius. A nivell estatal estem a favor de modificar el Codi Penal, reforçant les mesures contra la corrupció, prevaricació administrativa i altres delictes econòmics així com negar els indults a qualsevol condemnat per delicte fiscal i derivats. També ens oposem a qualsevol amnistia fiscal per la perniciosa imatge que provoca a la ciutadania, i volem restringir, amb mecanismes parlamentaris, les futures que poguessin sorgir. Volem reclamar un canvi en la tributació, així com en l'estructura, de les anomenades SICAV (Societat d'Inversió de Capital Variable), una forma d'inversió col·lectiva que actualment tributa al 1% en el Impost de Societats i que s'ha convertit en una forma utilitzada per les grans fortunes per evadir impostos gràcies a les característiques d'aquests fons que els permeten diferir el pagament d'impostos. S'ha de regular el paper d'aquesta forma d'inversió i fer que totes aquestes grans fortunes paguin el que els correspon.

El tercer pilar de la nostra proposta fiscal es una recaptació més eficient i més eficaç. És necessari potenciar els mecanismes de recaptació tant com de la Agència Estatal Tributaria i els seus organismes dependents, com de la Administració Tributaria Estatal i Autonòmica, per tal poder gravar amb més precisió els rendiments i rentes dels contribuents i així millorar els recursos del erari públic. Per aquest motiu proposem millorar estructures dels òrgans i organismes competents en la recaptació, amb més recursos i infraestructures. També, l'establiment mecanismes d'intercanvi de dades tributaries entre les diferents administracions i Estats membres de la UE, com podria ser una base de dades tributaria conjunta.

La Joventut Socialista de Catalunya amb aquestes propostes en matèries fiscal vol posar en relleu, des de una vista realista i progressista, un nou model fiscal que garanteixi el manteniment projecte socialista català, espanyol i europeu.

3.8. TTIP

La UE i els EUA porten un temps negociant un tractat de lliure comerç de manera opaca i sense rendir comptes ni tan sols davant els eurodiputats, que són els nostres representants. El TTIP no és l'únic tractat d'aquestes característiques que la UE està negociant, n'hi ha un de molt semblant amb el Canadà (CETA) més avançat i que al llarg d'aquest any passarà a ser ratificat per l'Europarlament.

El TTIP i la CETA són perjudicials per als ciutadans i ciutadanes europeus, ja que accepten una clàusula per la qual qualsevol litigi entre una empresa transnacional i un estat s'haurà de resoldre en un tribunal d'arbitratge privat, establint una igualtat efectiva entre les empreses i els estats, eliminant els privilegis dels estats que gaudeixen degut a la seva condició de «garants de l'interès general». Postulem que els estats han de conservar la seva posició de potentior personae dins dels procediments on hi participin, sempre que ho facin tutelant l'interès general.

A més la legislació europea i americana serien reconegudes en ambdues zones del planeta, comportant una major liberalització, és a dir, una rebaixa dels estàndards europeus i americans per a millorar la competitivitat de les empreses. D'aquesta manera la protecció del consumidor europeu quedaria reduïda a res en qüestions com els transgènics, la carn tractada amb hormones o desinfectada amb clor. Però també la regulació del sistema financer americà, més estricta que a

Europa, podria estar en perill. Així com els drets laborals dels treballadors, que es poden veure afectats per la voluntat de sintonitzar-la amb la nord-americana.

El TTIP pot suposar també el principi del fi dels estats del benestar europeus, ja amenaçats per l'austeritat imposada. I és que el TTIP podria significar la "liberalització" dels serveis sanitaris obrint les portes a operadors privats. Però a més la Comissió Europea, ha reconegut que la creació de llocs de treballs derivats del TTIP seria limitada (0,1%) i que el creixement econòmic serà del 0,01% del PIB en 10 anys vista. No és el primer intent de crear un tractat similar que es produeix, ja en 1998 va fracassar l'AMI per la pressió social.

Per tot això la JSC es posiciona de forma clara en contra del TTIP. A més de promoure i forçar als nostres eurodiputats a votar en contra del TTIP i del CETA quan arribin al Parlament Europeu. Així com exigir la major transparència en el procés per a que els ciutadans i ciutadanes europeus puguin tenir tota la informació possible.

3.9. Sistema Sanitari

El sector de la salut no només forma part de l'Estat del Benestar com a servei públic, és a més un sector d'alta tecnificació que exigeix un alt nivell d'innovació i que representa un dels sectors punters en l'economia estatal. La inversió pública ha de mantenir en temps de crisi el seu nivell per tal de no recular i continuar essent competitiu. El sistema sanitari públic està patint el major atemptat econòmic per tal de que el sector privat vegi afavorit els seus interessos i negocis justificat per la idea d'un sistema ineficient i l'existència d'abús del sistema. Des d'aquest punt de vista és imprescindible introduir canvis culturals en matèria d'ús dels serveis mitjançant la pedagogia i introduir mecanismes concrets de control per maximitzar l'eficiència.

Aquests canvis culturals també han de fer incidència en un sistema massa medicalitzat i on el pes de les farmacèutiques és tan elevat que marca l'agenda sanitària pública. El sistema nacional de salut ha d'estar basat en la prevenció de la malaltia i la promoció de la salut. És per això que cal reformular el pes de l'atenció primària per tal de disminuir el segon nivell d'atenció sanitària, l'hospitalització. No és una mesura únicament econòmica, també, i més important, de promoció de la salut.

L'accés a aquests serveis és desigual i està condicionat per la renda personal i l'accés al mercat laboral. El precariat té menys drets sanitaris en comparació amb la resta de classes socials. Per aquest motiu, el sistema sanitari, així com la resta del sistema del benestar, ha de reformular-se buscant l'accés universitari gratuït, finançat a través d'una fiscalitat progressiva i compensatòria, sense perjudici de ningú. Tanmateix, s'ha de garantir un sistema sanitari universal, equitatiu i transparent.

En cap cas s'ha de contemplar la introducció altres fórmules de finançament com ara el copagament ja que agreujaria les desigualtats entre els ciutadans.

L'eliminació de qualsevol finançament públic a empreses sanitàries privades i l'augment de la retribució fiscal per la seva activitat assegurarien el funcionament del sistema sanitari públic català. També cal potenciar l' I+D en l'àmbit de la salut amb la finalitat de millorar la productivitat dels recursos sanitaris i la gestió de la salut de les persones.

Creació d'una targeta sanitària única per tot el territori espanyol. La falta d'uniformitat provoca problemes per ser atès a altres CCAA i que et puguin fer receptes.

3.10 Sistema educatiu

A la Joventut Socialista de Catalunya entenem que l'Educació ha de ser pública, laica, progressista, inclusiva, gratuïta i de qualitat. L'Educació és un dels fonaments principals de l'Estat del Benestar i, a més, és el pilar bàsic per a la formació dels futurs ciutadans i ciutadanes.

Educar no és el mateix que ensenyar i, per a formar bona ciutadans, s'ha d'educar en valors democràtics, laics, cívics i progressistes. En aquest sentit entenem que l'educació pública és el millor mitjà i, per tant, és el model que defensem.

Estem en contra de qualsevol tipus de desigualtat social, és per això, que apostem per una educació inclusiva que respecti la diferència i ajudi a reduir les desigualtats.

Apostem per una gran xarxa d'escoles bressol públiques que fomentin la conciliació laboral. A més d'això creiem que l'actual sistema educatiu està obsolet i que les formes d'educar s'han d'adaptar als temps en els que vivim. Es per això que volem apostar per un canvi profund el la base mitjançant un pacte social d'estat amb la comunitat d'aprenentatge. Promovent i conscienciant, a més, la coeducació o la participació en l'àmbit polític i social.

A més, defensem una Formació Professional potent que sigui el fonament per a la incorporació al mercat laboral. Mitjançant els diferents ens públics que gestionen les competències sobre FP, s'ha de continuar donant prestigi a aquesta i promoure-la. Apostem per anar renovant els cicles formatius en funció de les necessitats de cada moment.

De la mateixa manera, també defensem el lleure com un espai d'educació no formal especialment important dins la nostra societat per fomentar l'educació en valors, aptituds, hàbits i coneixements que fan que els infants i adolescents puguin esdevenir ciutadania plena en un futur.

Davant l'actual escenari de retallades salvatges -les quals rebutgem radicalment-, defensem més recursos econòmics i una gestió més eficient per tal que hi hagi més alumnat que assoleixi l'èxit escolar, Apostem també per l' investigació educativa i per sistemes alternatius d'educació que fomentin un alumnat més democràtic.

Per últim, volem reconèixer la tasca que moltes entitats arreu del nostre territori realitzen, en l'actual situació, per ajudar als infants i adolescents a assolir l'èxit escolar i, també, per a que puguin gaudir del lleure tot el poc recolzament i la manca de recursos per part de les Administracions Públiques. Fem una crida, doncs, a que les diferents institucions públiques donin

més ajudes a dites entitats per a que puguin realitzar la seva tasca d'una manera més eficient i eficaç.

4. RADICALITAT DEMOCRÀTICA

4.1. Rendiment de comptes i transparència

La desconexió existent entre ciutadania i institucions afavoreix les males pràctiques i l'existència de corrupció, que és un dels grans mals de l'actual sistema i que més incideix en la pèrdua de confiança en les institucions. No pot haver-hi qualitat democràtica si no hi ha informació, transparència i radical control ciutadà sobre la gestió del públic a tots els nivells. Tota entitat o organització que rebi fons públics ha de rendir comptes dels diners emprats i del grau de compliment dels seus compromisos.

S'han d'obrir les institucions i fer-les més properes a la ciutadania, mitjançant una Llei de Transparència que faciliti el coneixement i control públic de les decisions, els procediments i la gestió de les administracions públiques, però també dels electes i els càrrecs de confiança, a partir d'un contracte de servei públic, on s'estableixin clarament compromisos personals en quant a l'exercici de les funcions, els ingressos (sous) econòmics, la declaració de bens i patrimoni, i l'exemplaritat política. I a on sobretot es fixin mecanismes de sanció quan els servidors públics s'apartin d'aquests compromisos.

Les reformes en pro de la transparència també han d'incloure l'administració de justícia, que és una de les més afectades per la desconfiança dels ciutadans. Cal despolititzar la justícia, garantint-ne la independència i la no-instrumentalització. Cal una nova legislació que freni l'ús abusiu i polític dels indults. Ens mostrem contraris a les noves taxes judicials, ja que són abusives i afavoreixen la desigualtat en l'accés a la justícia.

4.2. Intransigència contra la corrupció

Els càrrecs públics i orgànics que siguin acusats, en judici oral, per casos relacionats amb delictes econòmics, com és el cas dels delictes de suborn, tràfic d'influències, malversació de fons públics,...haurien de ser apartats de les seves funcions fins que es demostrï per part de l'autoritat judicial la seva innocència o la no culpabilitat. En el cas de que efectivament sigui declarat culpable pels delictes que se li acusaven, hauria de ser cessat definitivament de les funcions públiques i també, de la seva militància.

La JSC ha de defensar la presumpció d'innocència, i amb més motiu la dels i de les nostres militants. Però això sí, en el cas de que es tingui notícia de qualsevol mala pràctica duta a terme per algun o alguna dels nostres i de les nostres militants, ho denunciarem davant l'autoritat competent i en els òrgans interns del partit. Com a organització no podem tolerar aquestes actuacions, i hem de ser un exemple de transparència i bones pràctiques. Per tal que fer de la justícia un òrgan que serveixi de forma igualitària, sense distingir entre càrrecs ni nivell econòmic, s'ha de reduir dràsticament la figura de l'aforat, és a dir, aquella persona que, pel càrrec que ocupa, no pot ser jutjat per tribunals

de primera instància. La Joventut Socialista de Catalunya aposta per una justícia que sigui igual per a tothom.

A més, considerem l'aforament com una figura que permet als corruptes a eludir la jurisdicció ordinària i poder obstruir també el correcte funcionament de la justícia, és per això que propugnem acabar amb aquesta figura arcaica i avançar cap a la igualtat de tots els espanyols davant de la llei i fer que tots els aforats hagin de respondre davant del jutge natural i predeterminat per la llei, sense distinció entre càrrecs ni nivell econòmic.

4.3. Regeneració de la política

una nou sistema també requereix d'un nou funcionament dels partits polítics, que sigui radicalment democràtic. S'han de determinar de forma taxativa les incompatibilitats entre càrrecs públics i/o orgànics amb la fi de garantir l' independència i la transparència. Apostem per la limitació de mandats, ja que s'ha d'evitar la "professionalització" de la política. I considerem imprescindible, en la majoria de casos, l'elecció de candidats mitjançant processos de primàries obertes a la ciutadania. Tot plegat, aquests són elements que faciliten la veritable regeneració dels partits i de la qualitat i legitimitat política.

La transició democràtica va impulsar la construcció d'un sistema electoral amb força representativitat política, però clarament millorable, per un altre que garanteixi la veu dels partits que formen part de tot l'espectre polític. Volem un sistema on hi hagi una adequada representació dels diferents territoris, sense que això impliqui necessàriament una sobrerrepresentació. És imprescindible un nou sistema electoral. Cal, per fi, la Llei Electoral de Catalunya. Volem una democràcia amb més canals de deliberació política i apostem per un sistema que representi millor als ciutadans. Volem més proporcionalitat, i que s'estableixin districtes electorals més reduïts, garantint la representativitat proporcional nominal, a partir d'un model mixt entre llistes obertes (diputats territorials) i tancades.

Reclamem una democràcia amb més canals de deliberació política. Volem més proporcionalitat i representació de tal manera que s'afavoreixi als partits minoritaris. Per tant, és imprescindible una llei Electoral de Catalunya que afavoreixi la relació directa entre la ciutadania i els seus representants, estableixi mecanismes que permetin el seguiment i el control de la gestió dels representants públics, i que eviti una força pública que hagi obtingut més vots tingui menys escons. I que la ciutadania pugui escollir els seus representants mitjançant les llistes obertes, posant fi a la partitocràcia que tant ha perjudicat al sistema polític espanyol. Tanmateix proposem l'estudi de sistemes electorals diferents a la llei d'Hondt, com el sistema Saint-Lague.

S'ha de prohibir el finançament corporatiu dels partits, controlar la seva despesa electoral i fer totalment públics els seus pressupostos. I creiem que s'han d'establir mecanismes d'exposició pública sobre el grau de compliment dels programes electorals.

Potenciar i aprofitar els recursos que ofereix Internet com a eina que connecti, de forma instantània i senzilla, la ciutadania amb els ajuntaments locals mitjançant un portal clar i entenedor

on qualsevol persona pugui tenir la sensació de sentir-se partícip en el desenvolupament de la ciutat.

Potenciar i aprofitar els recursos que ofereix Internet com a eina que connecti, de forma instantània i senzilla, la ciutadania amb els ajuntaments.

4.4. Cultura Digital

La xarxa Internet ha suposat una revolució en el paradigma del coneixement, globalitzant de veritat el compartir idees, propostes i projectes arreu del món. És a dir, ara més que mai, la societat genera molta informació que pot ser consultable arreu en qualsevol moment, però a la vegada la societat rep molta informació.

Aquest facilitat d'intercanvi d'informació, impulsat encara més amb les diverses xarxes socials, ha posat en entredit el concepte de propietat intel·lectual en els seus diversos vessants. Així, la música i el cinema han estat els primers sectors més afectats però també l'ha seguit l'editorial, essent els tres alguns dels principals difusors de cultura. El debat que s'ha suscitat és entre la propietat intel·lectual i el dret d'accés a la cultura. La Joventut Socialista aposta per què l'accés a la cultura, en tots els seus vessants, sigui un dret però a la vegada seria injust que els creadors de cultura no veiessin recompensats els seus treballs.

Amb el nostre compromís amb l'accés a la cultura, propugnem l' utilització de la llicència de *creative commons* que permet al autor posseir els drets morals (menys el de retirar l'obra del comerç), però en canvi potencia donar-se a conèixer (reconeixement d'autoria).

Per tant, la nostra aposta és que l'administració sigui capaç de definir un marc d'actuació per tal que els creadors de cultura tinguin el mínim d'intermediaris amb el públic, abaratint els costos i garantint el dret abans citat; aquest dret no pot ser limitat pel lloc de residència, i per tant territorialment ha d'estar garantit.

4.5 Riscos Globals

És evident que diverses actuacions promogudes pels governs han accentuat el que s'anomena la guerra global, on sense necessitat d'ocupacions territorials es pot estendre la sensació de por i terror en una població. Aquestes sensacions han estat aprofitades per diversos governs de dretes per tal de reduir les llibertats dels ciutadans i ciutadanes, i per tant, anar minant poc a poc el cor del sistema democràtic: la llibertat.

Davant d'això només s'exposen actuacions policials, militars o repressives, que visualment semblen donar resposta però en veritat són pedaços davant d'un problema que requereix molt més.

És aquí on la Joventut Socialista demana la recuperació d'una paraula tant revolucionària però a vegades titllada de fluixa: fraternitat. Esdevé cabdal per la societat globalitzada treballar més la

fraternitat entre persones de diferents creences religioses, ideològiques o d'altres, i aquest treball requereix un esforç màxim en l'educació. Aquesta base, l'educació en valors de solidaritat, llibertat i fraternitat, han de ser la revolució per tal que nivell global desapareguin els riscos dels intolerants; sitiats, localitzats i menyspreats, els intolerants no poden ni han de poder tenir lloc a la nostra ni a cap societat.

5. IGUALTAT

5.1. Feministes com sempre, més feministes que mai

Ens declarem feministes conscients de que l'assoliment de la igualtat de gènere només serà possible tot empoderant a les dones a tots els àmbits de la societat, on fins ara han estat excloses o explotades. Només amb un canvi de rols que derroqui els estereotips sexistes podrem aconseguir un marc de relacions en igualtat.

Defensem la lluita des del feminisme per aconseguir els canvis estructurals, tot alertant que una posició d'aparent neutralitat significa –a la pràctica- contribuir a la desigualtat. Per això, els homes i dones hem d'estar junts al capdavant de les reivindicacions d'una societat igualitària, a través de l'exemple personal i del compromís col·lectiu.

Per això, treballem per implantar altres masculinitats allunyades dels models masculistes i caducs que han utilitzat la violència i la discriminació per aconseguir avantatges en detriment de la resta de dones (i fins i tot d'altres homes).

A això cal sumar-hi l'extensió del miratge de la igualtat, com a fenomen instaurat en l'ideari col·lectiu i que normalitza les desigualtats de gènere com un fet comú i inevitable (semblant com si s'hagués arribat a un equilibri social i ja no fos necessari cap acció més).

La pràctica es menys optimista que les nostres impressions, fins al punt que no només no es mantenen els drets adquirits, sinó que arrel de les crisis econòmiques i financeres s'està imposant una regressió en allò que té a veure amb els drets de les dones i l'Estat del Benestar.

L'estratègia marcada nostre país s'ha mostrat eficient però incompleta amb l'arribada al govern de la dreta catalana i espanyola, que han paralytitzat moltes de les iniciatives engegades en àmbits com l'educació, els mitjans de comunicació, la salut o l'empresa.

La falta de recursos i d'una estratègia completa suposen actuar per reacció i desistir en canvis profunds en el marc de desigualtat existent. Per això reivindicuem la aplicació activa de les legislacions en matèria d'igualtat de gènere, com a garantia del respecte i foment dels drets de les dones, que són Drets Humans.

D'altra banda, la restricció de drets imposada amb l'excusa de la crisi econòmica ha incidit especialment en la vida de les dones: l'eliminació de factor de la llei d'autonomia personal (dependència) l'eliminació de les subvencions a les Escoles Bressol, i els efectes de la reforma laboral en l'aplicació dels plans d'igualtat, entre d'altres, han fet tornar a les dones la responsabilitat de les cures i manteniment familiar, deixant sense efectes el reconeixement formal d'aquest treball que anys enrere s'estava iniciant.

Cal establir mesures transversals al Govern de la Generalitat, augmentant els recursos i activitats públiques a través de l'acord de les administracions, entitats de dones i feministes i posar en marxa la nova llei d'igualtat de gènere. A més, d'exigir el compliment de l'actual llei d'igualtat.

Cal una Conselleria d'Igualtat que aglutini els esforços públics, que coordini unitats d'igualtat a la resta de departaments i que tingui adscrit l' Institut Català de les Dones i altres organismes per la igualtat. Amb aquest departament s'ha d'articular una veritable xarxa per tot el territori, que no només coordini els serveis d'informació i atenció a les dones, sinó que impulsi accions en els àmbits com l'educació els mitjans de comunicació o la empresa en cooperació amb les entitats locals i altres entes supramunicipals (com ara els Consells Comarcals i les Diputacions)

El Instituto de la Mujer ha incorporat noves competències en altres àmbits específics com la discriminació racial, ètnica o les discapacitats, sense augmentar la dotació pressupostària i desfigurant els objectius pel que va ser creat l'any 1983 pel Govern socialista. Cal que les polítiques d'igualtat incorporin una visió específica en aquells aspectes que s'interaccionen i que estan molt relacionats com la diversitat sexual o les discapacitats, però també cal mantenir estructures especialitzades que permetin una atenció eficaç a cada problemàtica.

Cal retornar les polítiques d'igualtat de l'Estat a la primera línia, retornant a la posada en marxa del Ministeri d'Igualtat.

Cal blindar les competències de l'Administració Local –retirant la reforma aprovada pel Partido Popular- per assegurar el manteniment de les polítiques de proximitat que avui dia estan oferint serveis bàsics per l'Estat del Benestar i per la promoció de la igualtat.

5.2. Educar en igualtat per canviar-ho tot

Apostem per la coeducació com el sistema que fomenta el lliure desenvolupament dels homes i dones des de la seva infància. Un model que articula una socialització on el respecte, la diversitat i els Drets Humans siguin valors intrínsecs al procés de creixement individual.

Les retallades en polítiques educatives i la LOMCE han esdevingut un important retrocés els recursos a tot l'Estat, i especialment dels valors que començaven a implantar-se amb la LOE. Conscients del biaix de gènere existent en els continguts educatius, cal que la diversitat sigui una realitat visible, a través d'un exercici constant i no d'un exemple aïllat.

Per això, la Generalitat de Catalunya ha d'impulsar nous recursos de promoció de la igualtat, a través del foment del joc no sexista, la diversitat en la cultura, l'esport, la comunicació no estereotipada, treballs amb persones amb discapacitats, etc.

A més, cal una revisió profunda dels continguts escolars, establint-se de nou una assignatura d'Educació per a la Ciutadania coordinada amb la resta de matèries curriculars. Així, s'ha d'integrar la perspectiva de gènere, visibilitzant les aportacions de les dones, i mostrant les diversitats (sexuals, afectivitat, racial, etc.).

Tanmateix s'ha d'avançar en la implantació dels plans de coeducació dels centres, que han de passar a ser obligatoris, contenint mesures amb la participació de la comunitat educativa.

5.3. Igualtat al món laboral

Cal una nova estructura econòmica que potenciï el benestar, que reconegui la necessitat de conciliar l'esfera pública amb la privada i la igualtat salarial entre homes i dones.

La reforma laboral ha malmès els drets de tota la classe treballadora, reduint l'impacte de les polítiques de conciliació. Tot això té una doble incidència en les dones (especialment les joves o més grans) que són expulsades del món laboral per tornen a aïllar-se a l'espai privat (les dones dediquen un 90% més de temps que els homes a fer tasques domèstiques).

Tanmateix, mesures com la reducció de jornada, la flexibilitat horària o les baixes per cura de fills/es són assumides majoritàriament per dones.

Mentre la conciliació de la vida laboral, familiar i personal continuïn relacionant-se amb un dèficit per a les empreses, en comptes de veure's com una oportunitat social i un dret de homes i dones, no podrem acabar amb els sostres de vidre, la segregació horitzontal i vertical o la falta de corresponsabilitat dels homes.

Cal posar en marxa els permisos de paternitat iguals i intransferibles, acompanyats de polítiques de corresponsabilitat a les empreses i de sensibilització social per impulsar una nova cultura de les cures i el treball domèstic.

Cal ampliar l'obligació de negociar i aplicar Plans d'Igualtat, reforçant el paper de la negociació col·lectiva i establint més garanties governamentals del seu compliment (registre obligatori, inspeccions, multes, etc.). És veritablement important que l'empresa sigui un espai lliure de discriminació de qualsevol mena. És una vergonya que en el nostre país encara hi hagi episodis de racisme, homofòbia i serofòbia, entre d'altres, en els llocs de feina, evitant que existeixi una plena igualtat en aquest àmbit. Per això cal treballar per a que els centres de treball tinguin un codi de bones pràctiques a seguir (espais capacitats per treballadors amb discapacitats, igualtat de tracte, combatre l'assetjament per part de companys i/o superiors a persones per qualsevol motiu, etc).

5.4. Acabar amb la violència contra les dones

Posar fi a la violència contra les dones requereix una intervenció àmplia, integral. Malgrat els avanços, la pràctica ens indica que els estereotips sexistes encara prevaleixen a l'ideari col·lectiu, i fins i tot a les instàncies judicials.

Necessitem articular un sistema de protecció als fills i filles (i l'entorn familiar) de les víctimes de la violència masclista, reconeixent que aquests també són víctimes. Per això, no es poden concedir règims de visites amb els maltractadors.

L'especialització en perspectiva de gènere en àmbits com la medicina de família, treball social, psicologia i medicina forense és clau per aquest objectiu., a més de la formació dels cossos de seguretat i les instàncies judicials.

Cal garantir l'atenció de proximitat, mitjançant els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones, així com els Centres d'Intervenció Especialitzada. La Generalitat de Catalunya ha de garantir els seus recursos, ja que fer-ne retallades afecta directament en el suport assistencial que reben moltes dones i famílies.

Si ens centrem en l'etapa juvenil, en els últims anys està augmentant el número de noies que pateixen violència per part de la seva parella o ex-parella, fruit de la normalització de mites com l'amor romàntic o les proves d'amor i d'assumir com a vàlides algunes actituds abusives (control, aïllament, etc.).

Apostem per l'eradicació de l'explotació sexual de les dones, que constitueix una greu vulneració a la llibertat que afecta cada any a milions de dones i nenes a tot el món. Aquest canvi només es produirà homes i dones donen suport explícit a aquesta causa.

A més, rebutgem la utilització de la imatge de les dones de forma sexista. Cal treballar per rescindir les actituds que encara que puguin semblar menys greus suposen un atac a la intimitat (acudits o "piropos" sexistes, contes estereotipats, etc.) i el manteniment de les mateixes inèrcies.

Reclamem l'actuació dels poders públics per l'eliminació de continguts i anuncis sexistes en tots els casos que es detectin tant a mitjans de titularitat pública com privada.

A la Joventut Socialista de Catalunya entenem que l'Educació ha de ser pública, laica, progressista, inclusiva, gratuïta i de qualitat. L'Educació és un dels fonaments principals de l'Estat del Benestar i, a més, és el pilar bàsic per a la formació dels futurs ciutadans i ciutadanes.

Educar no és el mateix que ensenyar i, per a formar una bona ciutadania, s'ha d'educar en valors democràtics, laics, cívics i progressistes. En aquest sentit, entenem que l'educació pública és el millor mitjà i per tant és el model que defensem.

Estem en contra de qualsevol tipus de desigualtat social, és per això que apostem per una educació

inclusiva que respecti la diferència i ajudi a reduir les desigualtats. Apostem per una gran xarxa d'escoles bressol públiques que fomentin la conciliació laboral. A més d'això, creiem l'actual sistema educatiu està obsolet i que les formes d'educar s'han d'adaptar als temps en els que vivim. És per això que volem apostar per un canvi profund de base mitjançant un pacte social d'Estat amb la comunitat d'aprenentatge promovent i conscienciant, a més, la coeducació i la participació en l'àmbit polític i social.

A més, defensem una formació professional potent que sigui el fonament per a la incorporació al mercat laboral. Mitjançant els diferents ens públics que gestionen les competències sobre la FP, s'ha de continuar donant prestigi a aquesta i promoure-la. Apostem per anar renovant els cicles formatius en funció de les necessitats de cada moment.

De la mateixa manera, també defensem el lleure com un espai d'educació no formal especialment important en la nostra societat per fomentar l'educació en valors, aptituds, hàbits i coneixements que fan que els infants i adolescents puguin esdevenir plena ciutadania en un futur.

Davant de l'actual escenari de retallades salvatges (les quals rebutgem radicalment), defensem més recursos econòmics i una gestió més eficient per tal que hi hagi més alumnat que assolixi l'èxit escolar. Apostem també per d'investigació educativa i per sistemes alternatius d'educació que fomentin un alumnat més democràtic.

Per últim volem reconèixer la tasca que moltes entitats arreu del nostre territori realitzen, en l'actual situació, per ajudar a infants i adolescents assolir l'èxit escolar i també, per a que puguin gaudir del lleure tot i el poc recolzament i la manca de recursos per part de les Administracions Públiques. Fem una crida, tots, a que les diferents institucions públiques donin més ajudes a dites entitats per a que puguin realitzar la seva tasca d'una manera més eficient i eficaç.

5.5 Regularització de la prostitució

Volem eradicar de la societat qualsevol tipus d'explotació i desigualtat. És per aquest motiu que volem abolir la prostitució i canviar l'estructura social de dominació que fa possible el consum sexual de persones. Es tracta d'un tipus d'explotació que té un clar component de gènere i de classe, ja que les seves víctimes són majoritàriament dones i nenes en situació de pobresa.

Per tant, reclamem un model normatiu i social encaminat a deslegitimar aquestes pràctiques mitjançant: la lluita contra les màfies del tràfic de persones i l'esclavatge sexual; la persecució i sanció dels clients; i l'atenció, la protecció i la reinserció social i laboral de les persones prostituïdes per tal de garantir-ne el futur. Els poders públics hauran de treballar en campanyes de conscienciació específiques en tots els àmbits; educatiu, comunicació, laboral, amb entitats, etc.

A més, rebatem les postures favorables a regular la prostitució i que, amb el pretext de garantir l'ordre social i les condicions laborals de les persones prostituïdes, volen institucionalitzar el consum sexual de persones. L'argument anti-abolicionista basat en què la prostitució s'exerceix, en alguns casos, de forma lliure i voluntària, és una fal·làcia: la renúncia a exercir els propis drets no

comporta la seva pèrdua ni la invalidació del marc legal que els garanteix. Per exemple, la renúncia al propi dret a la intimitat no significa la pèrdua definitiva d'aquest dret fonamental ni invalida les lleis que el garanteixen.

El nostre compromís amb la igualtat de gènere i els drets humans és una aposta sense excepcions.

5.6. Salut i Drets sexuals i reproductius

El sistema de salut públic ha de garantir la universalitat i eficàcia en l'accés a totes les especialitats mèdiques, integrant la perspectiva de gènere entre els principis que l'han de regir.

Continuem reivindicant el dret de les dones a disposar i gaudir del seu propi cos: cal extreure la moralitat del debat sobre la sexualitat i reproducció, doncs el que està en joc són no només els drets de les dones, sinó la seva salut.

Reclamem que es mantingui la integritat de la Llei Orgànica 2/2010 de Salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs aprovada pel govern socialista. Aquesta és una legislació eficaç, que segueix la majoria de normes europees, i que ha permès reduir un 8% el nombre d'avortaments des de la seva entrada en funcionament.

Restringir l'avortament no només és ineficaç per reduir el número d'intervencions, sinó que les augmenta, però amb l'afegit que posa en perill la vida de les dones, exposant-les a pràctiques clandestines en condicions insalubres (com a l'etapa franquista).

Les noies majors de 16 anys han de tenir els mateixos drets a decidir sobre el seu propi cos. Cal que es mantingui la totalitat de la normativa, pel que fa a no requerir l'autorització de les o els tutors legals (l'Organització Mundial de la Salut recomana precisament aquest model per afavorir una pressa de decisions més lliure).

Cal estendre la xarxa de Serveis de Salut Sexual i Reproductiva a tot el país com a garantia d'una prevenció i assistència plena per la salut de dones i homes. El foment de la educació en sexualitat i efectivitat és la millor prevenció no només dels embarassos no desitjats, sinó també dels problemes derivats d'una concepció estereotipada del que ha de ser una relació afectiva: violència, angoixes, etc. S'han de trencar tabús i anar més enllà de les activitats puntuals als centres educatius: treballar les relacions afectives i les emocions de forma constant, integrant-la als currículums escolars. Cal facilitar l'accés als anticonceptius femenins i masculins, establint la seva gratuïtat, especialment pel que fa als i les joves.

5.7. LGTBIQ

Volem una societat en què imperi la llibertat sexual sense cap tipus de discriminació. Una societat respectuosa amb la diversitat d'orientacions i/o identitats sexuals. Per això combatem l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia, i treballem conjuntament amb les entitats LGTBIQ en favor

de la visibilitat pública del col·lectiu. A més, promovem el reconeixement, el respecte i la visibilitat d'opcions sexuals encara poc conegudes, com la dels transgèneres. Malauradament, no només cal seguir avançant en la igualtat real del col·lectiu LGTBIQ, sinó que cal vetllar per mantenir la igualtat legal assolida amb els socialistes al Govern d'Espanya. En aquests moments, la Llei de matrimonis igualitaris, aprovada l'any 2005.

L'any 2014 el parlament de Catalunya aprova la Llei contra l'homofòbia un llei per la qual els i les joves socialistes hem lluitat molts anys, però això no significa el final de la lluita en els drets LGTB actualment els alumnes LGTB catalans segueixen patint agressions físiques i psíquiques per la seva orientació sexual o per la seva identitat de gènere desgraciadament molts d'aquets joves per aquestes constants agressions abandonant els seus estudis i fins i tot han pensat en el suïcidi.

Els i les joves transsexuals són encara considerats com a persones malaltes per l'OMS. La Joventut Socialista de Catalunya continuarà treballant conjuntament amb les entitats LGTBIQ per que l'OMS tregui de la llista de malalties mentals la transsexualitat. També reivindiquem que la sanitat pública sufragi els tractaments mèdics, psicològics i les intervencions quirúrgiques de la reassignació de sexe.

Cal posar en marxa mecanismes d'acció positiva en la concentració laboral dels transsexuals, col·lectiu que sofreix una greu discriminació laboral.

També hem de vetllar per preservar el dret a l'adopció homoparental es per això que la Joventut Socialista de Catalunya no esta d'acord amb el conveni d'adopció del govern Espanyol amb el govern Rus en el que no es permet las adopcions homoparentals.

En l'àmbit municipal creiem necessari que els serveis d'informació i assessorament juvenils siguin coneixedors de la realitat LGTB i disposin de recursos i eines formatives, publicacions, contactes amb entitats, etc. per combatre la discriminació. A més, totes les biblioteques públiques haurien de disposar de publicacions d'interès i utilitat per al col·lectiu. També hem de concebre el reconeixement de nous drets civils i polítics no com un fenomen estàtic, sinó com el producte d'una societat en constant moviment i, per tant, volem mantenir una relació fluïda amb el conjunt de l'associacionisme LGTB català per tal de poder copsar de primera mà quines són les inquietuds del col·lectiu i crear una xarxa d'acció. Així doncs, volem impulsar l'associacionisme LGTB, així com la normalització de la diversitat sexual a les escoles i els instituts de secundària amb la col·laboració dels equips docents i les AMPA. Un fet que ens preocupa com a joves és l'existència del bullying, sobretot en aquells/es joves que ho pateixen per motius de la seva orientació sexual. Condemnem de forma contundent i enèrgica aquestes situacions i farem el que estigui a la nostra ma per poder combatre l'assetjament escolar, mitjançant campanyes positives que normalitzin aquest col·lectiu als centres escolars, a més de l'aplicació de sancions no només als assetjadors, sinó als professors que practiquin l'omissió de socors i/o participin en els atacs.

Les dones LGTB encara pateixen més les conseqüències de la discriminació, ja que la pateixen per ser LGTB per una banda, i per ser dones per una altra. La seva visibilitat dins del col·lectiu és una assignatura pendent, i hem d'aconseguir que siguin més visibles per normalitzar la seva condició enfront la societat.

5.8. Gestació subrogada

El concepte de gestació subrogada fa referència a un acord pel qual una dona decideix quedar-se embarassada mitjançant tècniques de reproducció assistida amb l'objectiu de traspasar la paternitat de l'infant a una persona o a una parella. Segons la legislació de cada país, aquesta subrogació pot ser altruista o bé comercial, essent aquesta darrera a canvi de diners.

Entenem que la forma en que s'ha regulat aquests acords en alguns països no és acceptable segons els nostres principis i les nostres bases ideològiques. Als EEUU s'ha regulat de forma en que la gestació subrogada tracta a la dona com un recipient que no té cap dret legal, i obre la porta a convertir la maternitat en un negoci. A més a més, el fet que no estigui regulat a la majoria de països porta a la creació d'un turisme de fertilitat, provocant problemes legals als països d'origen, no només als pares legals, sinó també als mateixos infants. I a la Índia s'ha potenciat la modalitat *low cost* a costa dels drets humans i deixant la dona en una posició que no tolerem.

Entenem que aquesta subrogació només pot ser altruista per tal d'evitar la mercantilització del cos de les dones i lluitar contra la perpetuació del paper reproductor de la dona i la divisió sexual del treball. L'única manera de que la dona pugui ser gestant és de forma altruista, entenent altruista en que l'únic intercanvi monetari que hi pot haver no ha de ser mai superior als costos de gestació justificats, per tal d'assegurar la seva voluntarietat.

Les principals raons que argumenten la creació d'aquests acords són diverses. En primer lloc, el fet que hi ha persones que, per diversos motius, no poden tenir accés a la maternitat pels mitjans "ordinaris". Això inclou problemes de falta de fertilitat en un o els dos membres de la parella. Després, la existència de discriminacions a la hora de tramitar les adopcions, sobretot si la parella en qüestió està formada per dos homes, o si es tracta d'una sola persona la que vol tramitar l'adopció. Finalment, hi pot haver causes relacionades amb alguna malaltia en la que es contraindica l'embaràs de la dona. Per exemple, una persona seropositiva sap que, de tenir fills, aquests ho heretaran. En qualsevol d'aquests casos, una gestació subrogada serveix per a que aquestes persones puguin accedir al seu dret a ser pares.

Aquesta pràctica ha estat objecte de multitud de debats i polèmica en tots els països en el que s'ha tractat. De fet, només uns pocs països en tenen contemplada una regulació específica, essent totalment il·legal en la majoria.

La Joventut Socialista de Catalunya lluita incansablement per acabar amb tota mena de discriminació per qualsevol condició, i està profundament en contra dels obstacles que estan posant alguns països contra les adopcions per part de parelles homosexuals. Tot i això, també entenem que la forma en que s'ha regulat aquests acords en alguns països no és acceptable segons els nostres principis i les nostres bases ideològiques. Als Estats Units s'ha regulat de forma que la gestació subrogada tracta a la dona com un recipient que no té cap dret legal, i obre la porta a convertir la maternitat en un negoci. A més a més, el fet que no estigui regulat a la majoria de

països porta a la creació d'un turisme de fertilitat, el qual ha provocat problemes legals als països d'origen no només als pares legals, sinó també als mateixos infants.

Per aquests motius és important l'existència d'un marc legal que permeti regular sobre aquest tema, i que aquest contingui les limitacions i condicions necessàries que permetin, per una banda, l'accés a la paternitat d'aquests col·lectius que avui dia el tenen més restringit i, per una altra, protegir els drets de les dones gestants i no deixar que la maternitat esdevingui una forma més per enriquir-se i fer comerç amb el cos humà.

En aquest sentit, hi ha legislacions que són una bona base en la que construir aquest marc legal, ja que en aquestes es contempla una sèrie de condicions i limitacions. Per exemple, en el Regne Unit, per regular el traspàs de la paternitat un cop l' infant ha nascut, s'ha de demostrar que no hi ha hagut un intercanvi de diners superior al valor raonable dels costos de gestació, entre altres condicions.

La Joventut Socialista de Catalunya aposta per una legislació en aquest país sobre la gestació subrogada per tal que la paternitat i la maternitat esdevingui un dret a l'abast demés gent sense que això suposi un atac als drets i la dignitat de les dones gestants ni esdevingui un negoci per part de persones físiques ni jurídiques que en vulguin treure benefici.

Paral·lelament a aquesta petició, la Joventut Socialista entén que una de les motivacions per requerir a aquests serveis conté un element de injustícia i de discriminació, per la qual cosa aquesta organització es compromet a treballar conjuntament amb organitzacions internacionals per tal d'eliminar les traves que alguns països estan posant en els processos d'adopció, en especial en els casos discriminatoris per motius d'orientació sexual i monoparentalitat. El cas de Rússia n'és un exemple molt clar.

5.9. Salut

La salut no és una qüestió individual. La salut està condicionada per factors socials com ara la renda econòmica, el nivell socio-cultural, el gènere i polítiques ambientals. És per tot això que les polítiques de salut han de ser tractades des d'un àmbit multidisciplinar. És fonamental tenir en compte sempre les implicacions en termes de igualtat i equitat de la provisió i les polítiques sanitàries.

Als joves també ens importa la nostra salut i, per tant, s'han de promoure estils de vida saludables, especialment als centres educatius i centres cívics, biblioteques a més d'intensificar les activitats existents per part del Departament de Salut i les que es realitzen per part de les administracions locals. S'ha de garantir l'accés dels joves a una informació científica, concreta, objectiva i precisa, però també lliure, gratuïta i confidencial si fos necessària sobre hàbits de vida saludables, informació sexual i malalties de transmissió sexual fent especial referència a la SIDA, assessorament en relació al consum de substàncies addictives destacant la cocaïna, el haixix, les pastilles, l'LSD o l'èxtasi però sense oblidar en cap cas l'alcohol i el tabac, per tal que la joventut tingui els coneixements necessaris i suficients per decidir sobre el consum, per tal de que en cas que

consumeixin ho facin de forma responsable. També garantir l'accés a l'informació sobre hàbits d'alimentació saludable per tal de reduir els casos d'anorèxia, bulímia o qualsevol altre trastorn alimentari que pateix durament la franja més jove de la població per tal de complir amb un estereotips socials tòxics. Per la JSC la salut és una qüestió d'igualtat, per què no tots i totes estem exposats de la mateixa manera al riscs, i per això defensem un model que garanteixi l'equitat i la igualtat.

La Sanitat pública es veu amenaçada per governs de dretes que no la consideren rendible com si es tractés d'un assumpte de l'àmbit privat. Un cas concret és el de la constitució d'un Consorci Sanitari Integral pel conjunt de la Terres de Lleida sense negociació prèvia amb els agents socials i cap tràmit parlamentari. És un primer pas cap a un canvi de model de la Sanitat pública amb l'excusa d'una major descentralització de la gestió sanitària que no compta amb el recolzament social necessari. La Joventut Socialista de Catalunya està d'acord en una millor gestió i descentralització de la Sanitat pública per millorar i seguir garantint-la a tota la ciutadania, però amb una major dotació de recursos. En cas d'un canvi del model sanitari la JSC defensa que no es dugui a terme de forma encoberta, que s'obri el procés a la ciutadania, per a que pugui participar en l'elecció del model sanitari que volem.

Finalment considerem que la "Guerra en contra de les drogues" ha estat un fracàs. Les drogues haurien de passar de l'àmbit jurídic - penal cap a l'àmbit mèdic - social. Cal estudiar fórmules per a despenalitzar i descriminalitzar les drogues com ja s'ha fet a d'altres països com Portugal. Defensem per tant la legalització de la marihuana.

5.10. Dret a morir dignament

Defensem que les persones puguin disposar amb llibertat de la seva vida, independentment de factors externs com les polítiques partidistes o la intromissió de l'enfocament oficial de la religió per mitjà dels seus anacrònics partidaris. Creiem que totes les persones en ple ús de les seves facultats mentals haurien de poder triar, de forma legal, el moment i els mitjans per finalitzar la seva vida si la seva situació de malaltia i patiment és irreversible, és a dir, sempre i quan no existeixin solucions mèdiques per garantir-ne una vida digna, sense que això suposés la persecució penal de les persones que fan realitat la seva voluntat.

Per tant, cal seguir avançant en l'aplicació de l'eutanàsia passiva i, alhora, defensar l'eutanàsia activa com a mitjà legal per a poder morir dignament i amb el mínim patiment. A més, cal invertir en investigació per trobar opcions terapèutiques que minimitzin el patiment dels pacients; però, sobretot, cal prendre consciència de la importància de l'acompanyament als malalts terminals de manera adequada per part dels professionals sanitaris per fer front a aquesta situació dramàtica.

5.11. Drets animals i benestar animal

La JSC persegueix el reconeixement legal de drets animals, que permetin un desenvolupament de la nostra economia lliure del sofriment dels animals, el que es coneix com a benestarisme, el qual

busca reduir al màxim la crueltat amb que tractem als animals i el seu sofriment però sense deixar de fer ús d'ells.

La JSC ens posicionem contraris al maltractament animal en general. Cal establir un control sobre l'explotació lúdica dels animals, sent sensibles amb les diferents visions territorials i culturals sobre aquest fet.

Treballem per una protecció integral dels animals, des del seu naixement fins a la seva mort, passant pel conjunt d'activitats en les que els utilitzem, i treballar per conscienciar sobre la sensibilitat dels animals per avançar a una societat amb un consum i producció càrnica responsable. La JSC es compromet a lluitar en tot moment per una correcta observança de la normativa sobre la mort dels animals per la utilització d'aquest com aliment, amb una vida saludable i sense sofrir patiment innecessari i garantint-los uns estandards de qualitat de vida i mobilitat suficient pel seu desenvolupament natural.

Hem de treballar també per un major control bioètic de l'experimentació amb animals no humans, evitant l'explotació cruel d'aquests, concebant-ho únicament com una eina per la investigació científica per l'eradicació de malalties que suposin un benefici per la humanitat sempre que no hi hagi alternativa viable. No obstant cal avançar cap a un model d'experimentació alternativa seguint amb els principis de reducció, refinament i el reemplaçament.

Els animals poden i han de ser considerats pel dret pels seus propis interessos al ser éssers dotats de sensibilitat i amb un conjunt de capacitats, les quals han de poder exercides durant tota la vida de l'animal.

És per això que la JSC, compromesa contra tot tipus de violència, inclosa la exercida contra els animals, es posiciona en contra de qualsevol manifestació cultural on un animal pateix tortura i mort per satisfer la necessitat de crueltat d'algunes persones i en concret, ens oposem als correbous, bous embolats, temptejos o qualsevol utilització dels animals, sotmetent-los a patiment, tortura i/o mort. Pel que fa als zoològics estem en contra ja que són presons que no ajuden a cap tipus d'aprenentatge al no permetre als animals actuar amb la naturalitat que el seu habitat els hi atorga. Hem de lluitar en tot moment per fer de la vida dels animals el més natural i digna possible.

Pel que fa a la vivisecció, una de les pràctiques més denigrants com a humans, els joves socialistes, coneixedors del patiment dels animals no humans, hem de lluitar contra la utilització dels animals en la docència substituint-los per material didàctic digital i/o models anatòmics i lluitar contra l'experimentació animal, moltes vegades innecessària i que es poden substituir per altres models d'experimentació més útils, com per exemple, utilització de la tècnica Eytex en comptes del Test Draize, observació directa de pacients humans, base de dades sobre productes ja testats. Si no fos per la pràctica de la penicil·lina sobre humans mai hauríem gaudit d'aquest antibiòtic ja que aquest causa la mort a la majoria dels animals.

Per acabar, la JSC, ha d'acabar amb una de les lacres més inhumanes que practica la nostra societat i és l'abandonament dels animals domèstics. Milers d'animals són sacrificats per la manca de prevenció en la reproducció dels animals domèstics (esterilització) i la falta de consciència del que

suposa l'abandonament d'un animal, com si d'un objecte inanimat es tractés. Hem de treballar en la conscienciació i sobretot en el tractament que es fa dels animals, un cop rescatat, les gosseres i les protectores d'animals. Treballant en tot moment per establir un protocol general de benestar dels animals no humans un cop han entrat en el procés de protecció, incloent l'atenció veterinària, alimentació, higiene i uns mínims de benestar. Instar als poders públics a inspeccionar aquests centres d'acolliment i controlar el sacrifici, establint-lo com última ràtio i mai com a procediment normal.

Existeix maltractament dels animals només per pertànyer a altre espècie diferent de la humana, hem de treballar per que això canviï. Hem de dotar de drets als animals per garantir el seu benestar i sobretot quan estan sent utilitzats pel nostre interès. No és una qüestió moral sinó ètica, és un deute històric.

5.12. Ciutadans del món

Freqüentment ens proporcionen notícies relacionades amb l'entrada de persones immigrants al territori espanyol. No és inusual emprendre termes com "assalt" o "invasió" als mitjans de comunicació, per tal d'intentar descriure una acció incursora del nostre territori. Segons les dades del INE a Espanya resideixen, aproximament, uns 6 milions de persones amb una nacionalitat no comunitària, encara que els saldos migratoris dels darrers anys de la crisi són negatius. Es sovint cercar arguments xenòfobs com els "primers els de casa" o "venen a robar" que es tradueixen en representació institucional de partits polítics amb caire racista i xenòfob, o utilitzen aquest discurs (Preneu com exemple Badalona) o desenvolupen polítiques públiques de idèntic finalitat, com són la instal·lació de "concertines" o l'examen "d'integració" per l'obtenció de la nacionalitat. La Joventut Socialista Catalunya té en els seus valors el internacionalisme i la solidaritat, i entén que sovint les persones han d'emigrar dels seus territoris per causes de forces major, com són la fam, malalties, guerres, falta de drets i llibertats, etc. És per aquest motiu que entenem les polítiques públiques d'immigració com una eina d'integració inter-cultural, on permeti una major permeabilitat entre les cultures existents. En paral·lel una major cobertura del asil a totes aquelles persones que vinguin d'Estats no avaladors dels Drets fonamentals reconegut per la Declaració de Drets Humans de Nacions Unides. Convé fer ressaltar que Espanya conjuntament amb l'Unió Europea ha de resoldre els problemes d'arrel amb els Estats originaris, amb polítiques internacionals de desenvolupament econòmic, social i democràtic.

6. ENERGIA

6.1. Transició energètica

La lluita contra el canvi climàtic és una lluita per la justícia global. Els més afectats per canvis en el nostre entorn sempre seran els més vulnerables. Per altra banda, és una qüestió que té a veure fonamentalment amb la justícia intergeneracional. Per tant, defensem una transició energètica cap

a unes economies que eliminin l'emissió del carbó. Defensem una transició energètica de forma urgent, per tal de passar d'una economia basada en l'ús de combustibles fòssils com el carbó i el petroli a una economia sostenible basada en energies renovables i netes. Estem en contra de la energia nuclear i a favor del tancament progressiu de les centrals nuclears. És per això que es requereix un teixit industrial encarat a la producció, exportació i desenvolupament de les energies renovables.

Sabem que la transformació energètica, tot i les moltes avantatges pel que fa a la sostenibilitat mediambiental que planteja, pot suposar, d'entrada i si no es prenen mesures adients per evitar-ho, la destrucció de llocs de treball. Sent conscients d'aquesta situació, la JSC aposta per una inversió decidida en el reciclatge i la formació d'aquests treballadors que ocuparan preferentment els nous llocs de treball que la indústria d'aquestes noves energies generi.

6.2. Pobresa energètica

La pobresa energètica és un problema sobrevingut a causa de la crisi econòmica dels últims 8 anys. La cruesa de la mateixa, ha provocat que moltes llars en els últims 3 anys, hagin experimentat la falta d'accessibilitat a un recurs tan imprescindible i vital com l'energia.

Actualment es dona la circumstància que, emparant-se en la directives europees i la llei espanyola, les empreses elèctriques poden tallar el subministrament a famílies sense importar les circumstàncies climàtiques (temperatures baixes) o de la situació de la família que viu en aquella llar.

L'actual llei espanyola de liberalització del mercat elèctric és poc funcional, tolera que els preus siguin abusius, privatitza l'accés als recursos energètics creant desigualtats a la societat afectant en gran mesura a les famílies més desfavorides, i permet que les empreses elèctriques puguin pactar preus, creant una situació d'abús, falta de transparència i monopoli pràctic.

D'altra banda, les multes que imposa la UE a les empreses que participen del mercat elèctric espanyol els hi són assumibles i les poden pagar, creant així una situació d'impunitat per aquestes empreses que no permeten una liberalització real del mercat energètic com a altres països de la UE.

Donades les circumstàncies actuals, i que la llei que ha aprovat el parlament de Catalunya en temes de subministrament és insuficient, la JSC proposa diferents accions legislatives per combatre la pobresa energètica.

En el cas que les empreses elèctriques no vulguin ser més transparents, aplicar una concepció social al recurs energètic i deixar de pactar preus abusius impeding el lliure mercat, s'exigirà a la UE el canvi de la directiva de liberalització del mercat energètic, cap a un model de control estatal del sector, on el sector elèctric sencer només tingui una empresa pública que s'encarregui de la producció, distribució i subministrament energètic.

Aquesta empresa, que només buscarà els beneficis necessaris per amortitzar els costos que generi, garantirà l'accessibilitat de les famílies i les empreses als recursos energètics, amb preus assequibles i intentant que la procedència de l'energia sigui cada cop més renovable i verda.

L'energia és un recurs de primera necessitat per la vida de les persones, i afecta directament a la sobirania d'un país. El control del sector elèctric i el superàvit d'energia és importantíssim per ser completament independents dels moviments especulatiu i les empreses elèctriques.

És per això que la JSC proposa la nacionalització del sector elèctric en el cas que les empreses no compleixin les exigències abans descrites.

6.3. Municipalització de l'energia

Els ajuntaments han estat les administracions més sensibles davant la pobresa energètica. Alguns han optat pels bonus socials o, directament, per fer-se càrrec de les factures de les famílies que ho necessiten. Això no es pot permetre ja que es un espoli de recursos públics locals que van a mans privades sense solucionar el problema real. De la mateixa manera que persones particulars es poden erigir com a productors d'energia i fins i tot organitzar-se en cooperatives, la JSC reclama una producció energètica municipalitzada.

No és utòpic pensar que els ajuntaments produeixin l'energia necessària pels seus serveis viaris i l'excedent necessari per, en una primera fase, fer-se càrrec de l'energia de les llars que ho necessitin, i més endavant com a productor comercial a escala local. És una política a mig termini. Les transferències directes a llars planteja qüestions sobre equitat i eficiència real dels diners públics emprats d'aquesta manera.

La despesa energètica dels ajuntaments és una de les seves grans febleses i un dels capítols més grans en els seus pressupostos. Sent realistes, no es tracta de fer funcionar el metro amb energia solar. Parlem d'aprofitar totes les fortaleses i oportunitats de les administracions locals. Per exemple, tots els edificis públics susceptibles d'acollir microgeneració o de comunitats de veïns que acceptarien acollir plaques solars propietat de l'ajuntament a canvi de subvencions o reduccions de la factura. La principal fortalesa es la disponibilitat d'espais i els possibles sector aliats. A més, alguns ajuntaments que tenen sanejades les seves contes tenen el capital necessari per l'inversió inicial d'una primera fase a petita escala (projectes singulars de producció intensiva). La ràpida amortització del propi sistema garanteix la viabilitat d'aquest paradigma.

Els beneficis ambientals son obvis. Son els beneficis econòmics i socials en termes d'estalvi i de reducció de desigualtat, el millor arguments a favor de la municipalització de la producció energètica. La despesa de fons públics per part dels ajuntaments s'invertiria en beneficis socials, per a tothom, i no en tapar necessitats que al final beneficien a interessos privats.

Es una bona estratègia contra la pobresa energètica ja que amb la liberalització del sistema energètic, els usuaris poden escollir els proveïdors i l'origen de la seva energia. Això va servir com a finestra d'oportunitat per al sorgiment de cooperatives energètiques. Fins que no tornem a

15^è Congrés
Barcelona 27, 28 i 29 de Març de 2015

**Joventut Socialista
de Catalunya**

